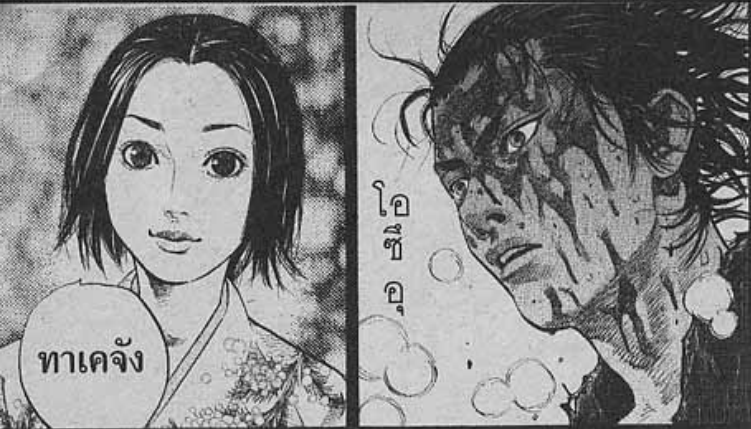

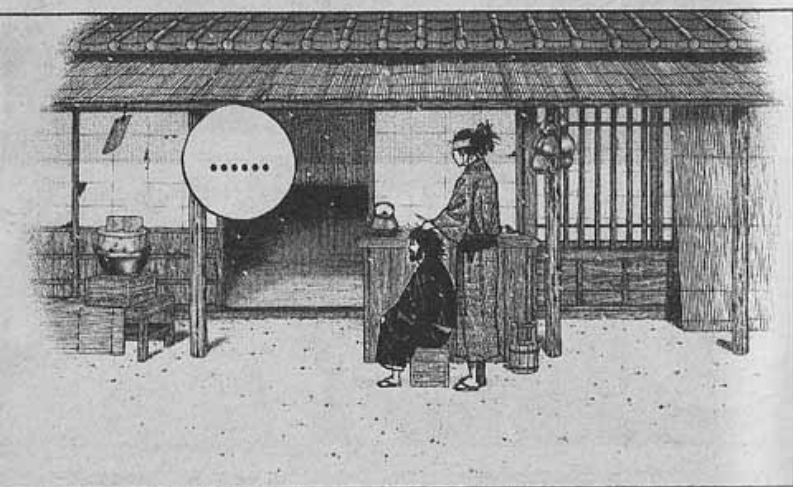
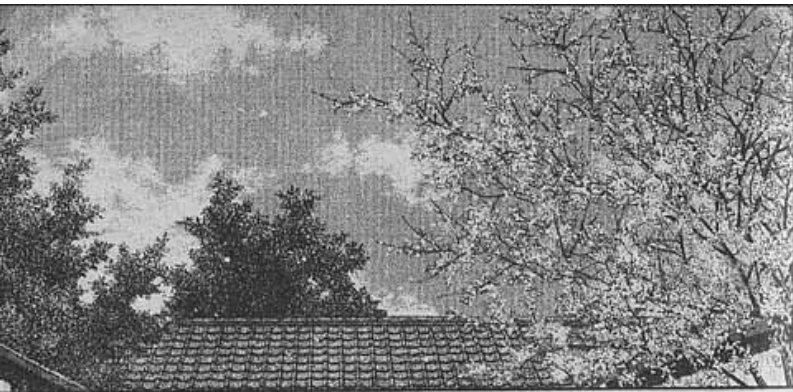
ตอนที่ 32
เหล่าผู้พบเบารทั้งหลาย

TAKEHIKO INOUE

จากบทประพันธ์เดิมเรื่อง "มึยาโมโตะ มุซาชิ"
โดย เวจิ ชิซึทากะ

แล้วก่อนหน้านั้น
ก็ฆ่าลูกศิษย์ของ
สำนักไปตั้ง 5 คน
นั่นะ...ตัวคนเดียว
เองนะ!!

ประมือกับ
โยชิโอะกะ
เซจูโร่
สู้กันเลย!!

อาจารย์
เก่งจัง
เลย!!

เอ็งชื่อ
อะไร?

.....

เอ...
+

เอ็งได้ขึ้นมา
จากไหนว่า
สู้กัน.....

ข้าชื่อ
โจทาโร่
!!

ข้า...

ข้าอยาก
เป็นซามูไร
อย่าง
อาจารย์
!!

ข้าว่านะ
คนนี่แหละที่
เป็นคนเผา
สำนัก.....

จากขึ้นมา
ที่ตา
ดำคล้ำ

เค้าบอกว่า
เห็นอาจารย์
สู้แต่ไม่ถนัด

...คิดว่าที่นี่
คงมีคนเก่ง
เยอะ

ข้านึกแล้ว
ว่าเอ็งต้องมา
ที่เกียวโต
นี่...

เอมิ...

อยากฝึกฝีมือ
ขนาดนั้น
เชียวหรอ
...?

เกิดมาได้แค่
ครั้งเดียว
รักษาชีวิต
ซะมั่งซี

แต่การที่บุกเข้าไป
ในสำนักโยชิโอะกะ
คนเดียวมันทรมานมาก...
หลงตัวเอง
เกินไปแล้ว

ไม่เป็น
ผู้ใหญ่
ชั้นเลย

หือ?

อาจารย์
ไม่ได้หลง
ตัวเองนะ!

.....

อยากเห็นแก
ตอนที่เก่งขึ้น
กว่านี้

เขาเป็นคน
หามอาจารย์
มาอยู่ที่นี้แน่ะ

ข้าจะเก่ง
ให้มาก
กว่านี้

ไอพระ
บ้า...

ทาคูน

ข้าจะ
เดินทาง
ฝึกฝีมือ

ซึก
1 ปี...

สุสี
เรอะ
...?

แล้วซึก
จะไปจาก
เกียวโต
แล้ว

อย่าเรียก
ข้าว่า
อาจารย์

ข้าไม่รับ
ลูกศิษย์

อ้าว?

ขอบใจนะ
โจทาร์
ที่ช่วยดูแลข้า

.....
ก๊ก ก๊ก ก๊ก
ถ้อยดี
เรอะ!

ฮือ
หึา

ฮือ
อ๊าก

ฮือ...
เฮ้
เป็นไงบ้าง

.....
คนอยากเป็น
ชาบูไร
เค้าร้องไห้กัน
เรอะได้น้า

ฮือ
ฮือ

.....

ฮ้า...
อยากเป็น
ชาบูไร
...!!

ฮ้าไป
ด้วย!!
ฮ้าบอก
แล้วไงว่า
ไม่รับลูกศิษย์

ฮ้อก
แล้วไง
พาเอ็ง
ไปแล้วมัน
เกาะกะฮ้า
ปล่อฮฮ้า
นะ!!

ฮ้าถึง
จะไป
ที่นาระมีคนเก่ง ๆ
จมไปเลย...
ทั้งฮ้างฮู เซกฮูฮะฮะ
ทั้งโฮฮ้อฮิน
ฮินเอ ฮะฮะ
แล้วก็ยังมี
พวกทหารหนีตาย
พวกฮันธพาลอีก
ตั้งเยอะแยะ!!

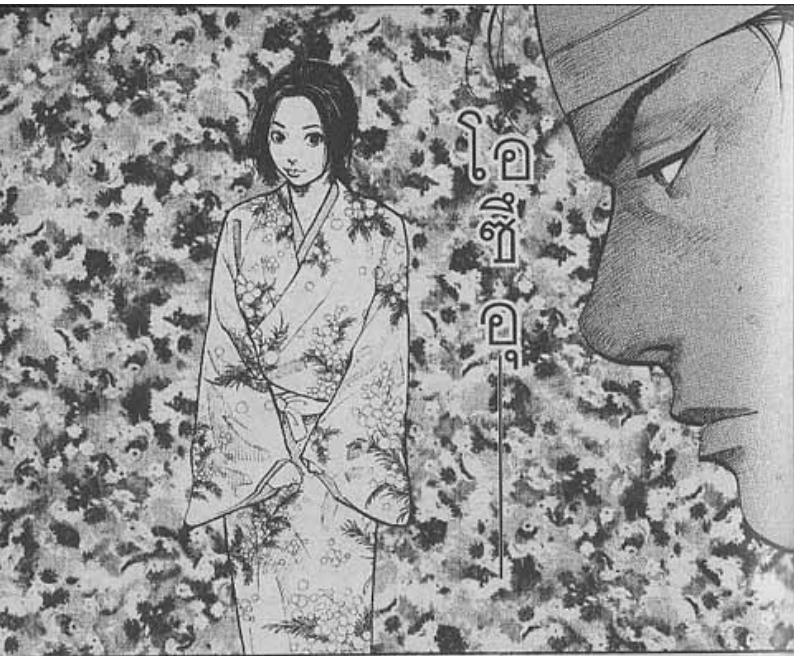

ฮ้าไม่เอา
อาจารย์คนอื่น
พวกฮ้างฮูที่ฮ้างฮูโศ
ฮ้อบวงโค
ฮ้าไม่ฮ้อบ!!
ฮ้าชอบตรง
ที่ท่านเก่ง
แล้วก็ถ้อยดี
ไปหา
อาจารย์
คนอื่นไป
ฮ้าไม่
เอาฮ้อ

ฮ้า
ไม่ได้
ไปเทียว
ฮ้ารู้
ก็ฮ้ออยากเป็น
ชาบูไร
นี่นา
อาจารย์
!!
พาฮ้าไปด้วย
เกาะนะ
นะ...

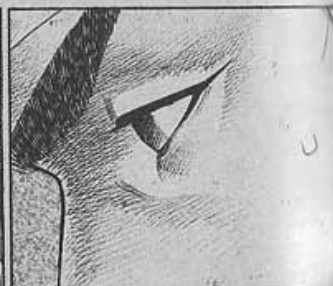
โอชิอุ

โอชิอุ

อีกเรื่อง
หนึ่ง

เขาเอ็นดู
มันมาก
เลย

.....
ตอนเดินทางอยู่
มีเจ้านายคนหนึ่ง
เขาชอบใจมัน
ก็เลยอยู่รับใช้
เขาที่นั่น

!!

ไม่ต้อง
เป็นห่วง

โอชิอุ
มันสบาย
ดี

.....

โอชิอุ

หือ?

กึก
กึก
กึก

.....?

ถ้าเอ็งอยาก
จะเพิ่มพูนความ
รู้ทางด้าน
วิชาดาบ

เอ็งคงจะได้
พบกับโอชิอุ
มันเข้า
ซักวันหนึ่ง

||๕๘||

||๕๘||

แต่ก็ดีใจนะ
คนของสำนักนั้น
แบ่งฉิบหาย

คนนี่เองแหละ
ที่เผาสำนัก
โยชิโอะกะ

มันใจกล้า
จริงๆ

เฮีย?

บั้งข้า
เว่ยชยแก่

อ๊ะ

ตัวสั้น
เป็นเจ้าของ
เข้า

อะไร
ของเขา?

ยังตามข้า
อยู่อีก
แหละ....

...เออ

มันรักลูก
มากเกินไป
หน่อย....

ก็ออกเดิน
ทางตามล่า
ตัวเอ็งอยู่
เหมือนกัน...

ยายเฒ่า
ฮอนอิเค็ง
....

เอ๊ะ
....?

อ้อ...

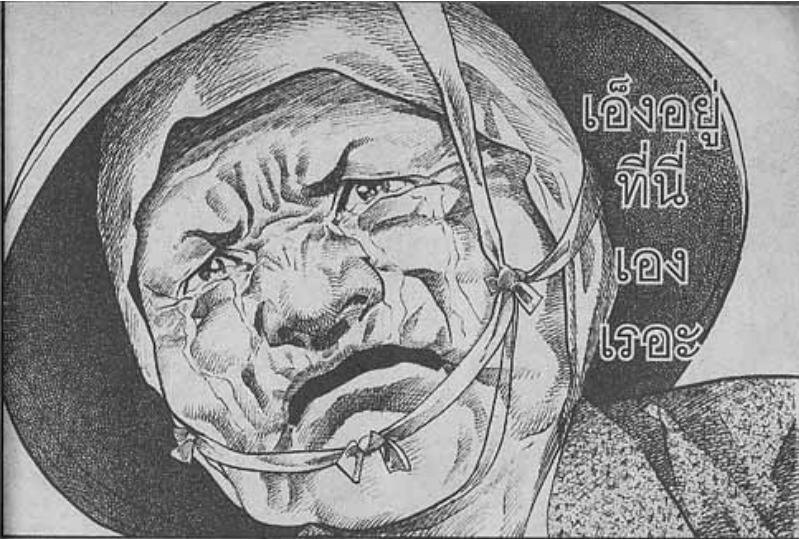

ทื่อ?

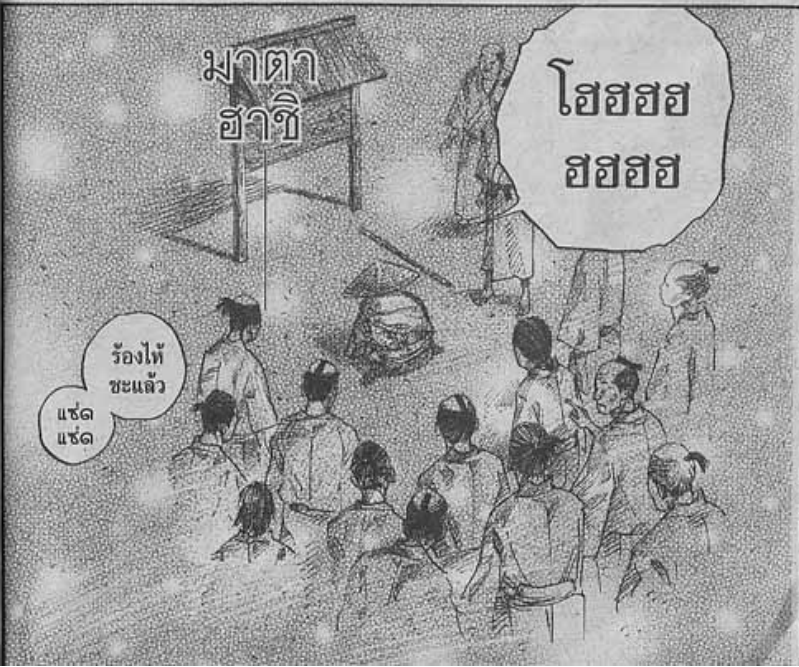

โกน
หนวดให้
ข้าด้วยสิ

ฮือ

เอ็งอยู่
ที่นี่
เอง
เวอะ

มาตา
ฮากิ

โฮฮฮฮ
ฮฮฮฮ

ร้องไห้
ซะแล้ว
แฉด
แฉด

Vagabond

ตอนที่ 33 ออกเดินทาง

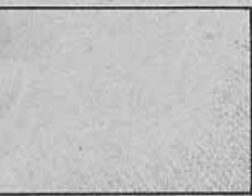

ไอ้บ้า
เอ๊ย!!

คนที่หวัง
จะทุ่มเททั้งชีวิต
เพื่อดาบ
ทำไมคิดเรื่อง
อย่างนี้!!

คิโง

บ้า
ที่สุด!!

คิโง

คิโง

เป็นเพราะ
ได้เจอกับ
ทาคูอัน
ละมั่ง

ฝันถึง
แต่ไอ้ช็อ...

เป็นคน
แบบไทย
นี่...

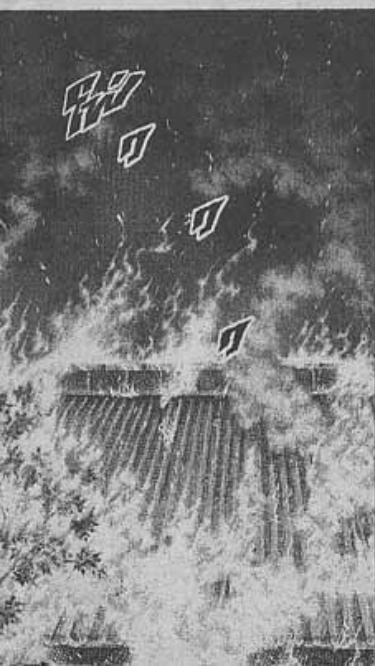
เขาเอ็นดู
มันมาก
เลย

ตอนเดิมทางอยู่
มีเจ้านายคนนึง
เขาชอบใจกับ
ก็เลยขอตัวไปใช้
เขาที่นั่น

เป็น
ยังไง
บ้าง

ไอ
ช็อ

ฟังส่วนที่ยัง
ไม่ไหม้ลงด้วย
จะสกัดไฟได้

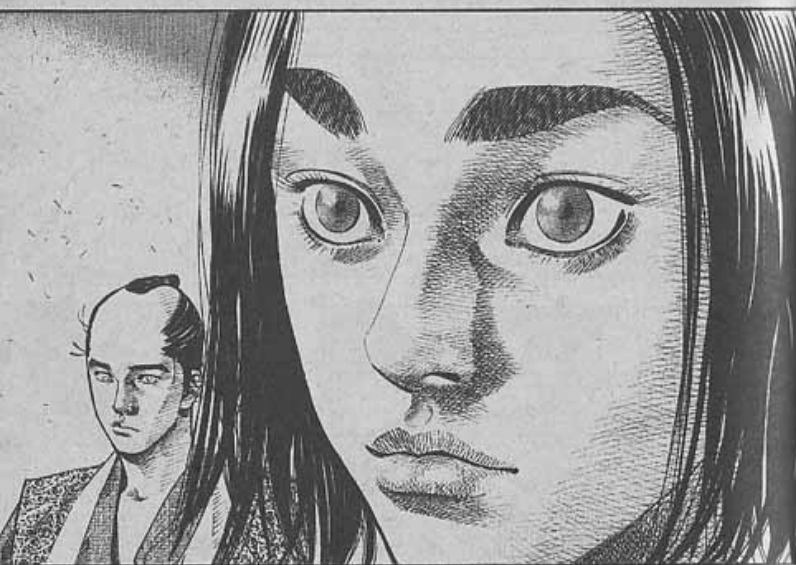
ปล่อยไว้อย่างนี้
เดี๋ยวจะลาม
ไปไหม้บ้านอื่น
ด้วย

เร็วเข้า

ฟังมัน
ซะ

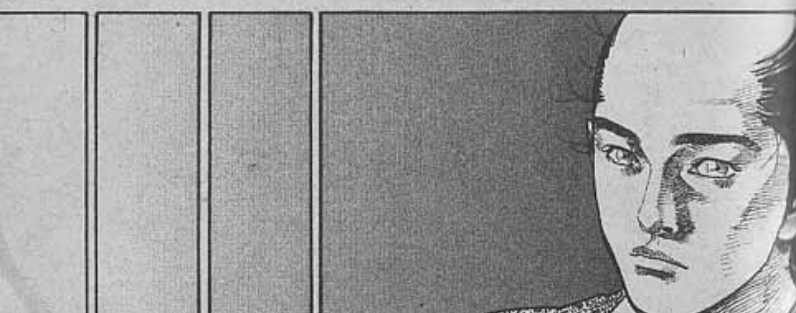
ห๊ะ?

เร็วเข้า
!!

เร็ว
สำนัก

ชะ...
ขอรับ
!!

โห่
โห่
โห่

ของทุกอย่าง
ที่เป็นของ
ท่านพ่อ
ถูกเผาเลีย
หมดสิ้น

ไอ้...!

เป็นไปได้
ที่ท่านจะ
ไม่คิดอะไร
เลย

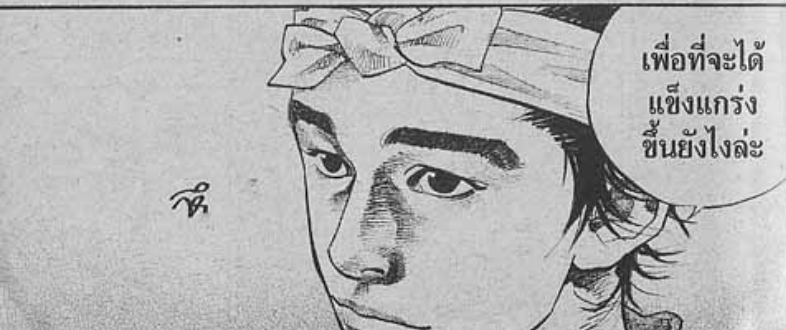
อย่า
ร้องไห้

เพราะอะไร
เราถึงต้อง
ฝึกวิชากัน
รู้มั๊ย

อีก...

น่าสมเพช
จนแทบจะ
ร้องไห้

เพื่อที่จะได้
แข็งแกร่ง
ขึ้นยังไงล่ะ

ไอ้

ตระกูลโยชิโอกะ
คงเจริญถึงแค่
อาจารย์มวยที่สิ้น
ไปแล้ว

ซึกิ
วางน

อีก!?

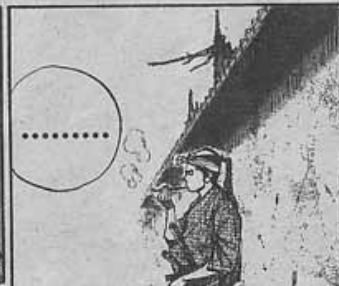
ถึงเวลาจะตกต่ำ
ก็ตกต่ำได้ถึง
เพียงนั้นนะ
คนเรา...

คนชอบ
เที่ยวผู้หญิง
นี่หว่า....

ก็คนที่สืบ
ตระกูล
เป็นเชจูไร

พูดว่า
อะไรนะ?

.....

ฮะ...
ฮะ...
ฮะ...
ฮะ...

อุเอะคะ
เรียวเซ
!!

อึ๊ย...

ก็มีเพียงแต่
ยางิยู เซคิซุไซ
คนเดียว
เท่านั้น

อืม...

ข้าจะคิดซะว่า
นี่เป็นสิ่งที่
กำหนดให้ข้าเป็น
นักดาบชั้นสูง

ต้อง
เดินหน้า
กันต่อไป

อูเอตะ

ฝากทาง
นี้ด้วย

เซคิ
ซุไซ ยางิยู

ข้าจะ
เดินหน้า
ต่อไป

พ่อข้า
สิ้นไปแล้ว...
คนที่จะสอน
วิชาให้แก่ข้า
ได้

ไปหา
ยางิยู

!!

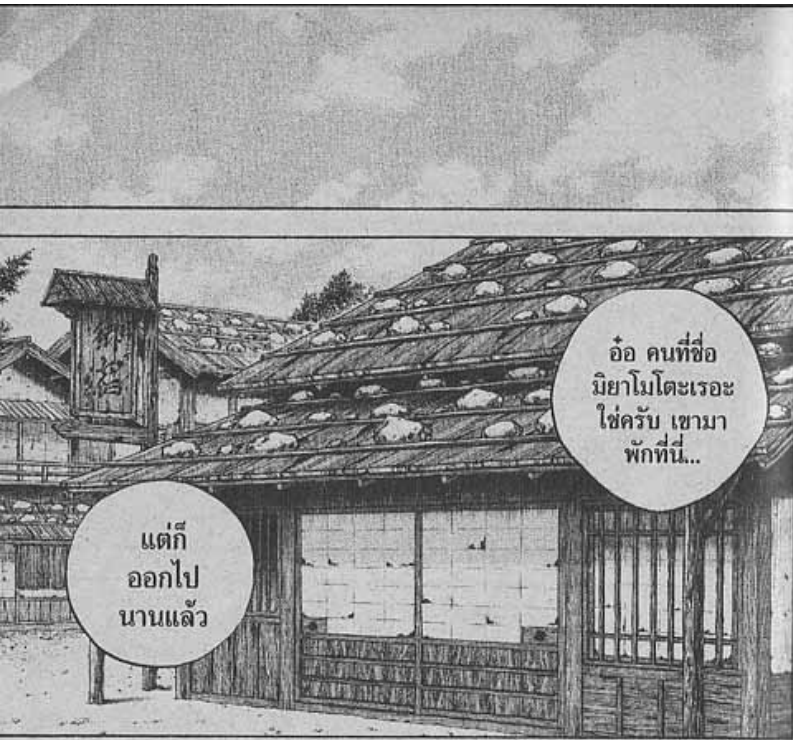

อาจารย์
!!

ท่าน
เดินซิจิโร่

บารุบ
เช่นนั้น
ท่านจะไป
ไหน

แต่ก็
ออกไป
นานแล้ว

อ้อ คนที่ชื่อ
มียาโมโตะเรอะ
ใช่ครับ เขามา
พักที่นี่...

ท่าน
พ่อ

ถ้าเจ้ามียา
โมโตะ มุซาชิ
มันมาหาซาที่นี้
เอาของนี้ให้

จะบอกวัน
ที่จะประมือ
กัน

เห็นพูดว่า
จะไปที่
นาระ...

แต่ข้า
ก็ไม่รู้
ละเอียด
หรอก...

ไป
ที่ไหน?

นาระ
...

อีก

ซัก
ไป
ละ

Vagabond

ไอ้หมอนั้น
ก็เหมือน
กับเรา

ถ้าแวะไป
ทุกสำนักที่มี
ชื่อเสียง ก็คงเจอ
มันเข้าสักวัน

ในหัว
มีแต่
เรื่องดาบ

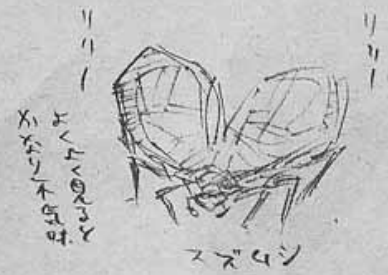
ระหว่าง
นั้น...

เราก็จะมี
โอกาสฝึกฝีมือ
ไปด้วย

ตามทาง
ที่ไปนาระ

ซึกดึ้นเดิน
ขึ้นมา
ซะแล้วสิ

ที ที
ที ที

ตอนที่ 34 ออกเดินทาง 2

ถ้าทาเคจัง
จะออกเดินทาง
ซึกิก็จะ
ไปด้วย

ทาเค
จัง...

ซาบอทดัดขาด
กับยายเฒ่า
ฮอนอิเต็ง
ไปแล้ว

ซาอูที่
หมู่บ้าน
มึยาโมโตะ
ไม่ได้แล้ว

เฮ้อ
แต่ว่า...

คงยังคิด
อย่างนั้น
ไม่ได้เนาะ

.....
การที่มีเด็ก
มาเป็นตัวก่วง...
อาจจะเป็นการฝึก
อย่างหนึ่งก็ได้

.....
ก็แล้ว
แต่จะคิด

หือ.....

ไม่ได้
เพราะจะกระทบ
การฝึกดาบ
ของซึกิ

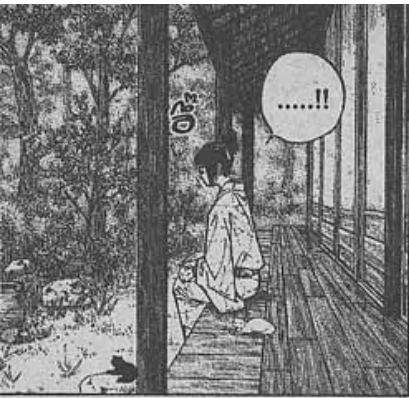
หือ...

จะว่าไป
เ็งก็เคยพูด
อย่างนี้มาแล้ว
ครั้งหนึ่งนี่หว่า...

.....!!

ทาเคโซ?

จำทาเคโซได้มั๊ย...?

ตอนอายุ 17 ที่หนีไปกับข้า แล้วเอ็งให้ช้อน...

นั่นแหละ... ทาเคโซ

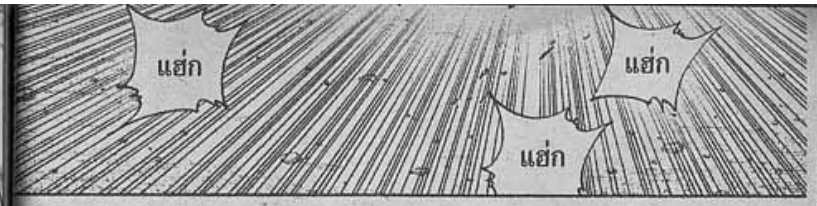
ตอนนี้ที่ล็อกันให้แค่ที่เกียวโต... คนที่ใช้ชื่อว่า มียาโมโตะ มุซาชิ แล้วต่อสู้กับ โยชิโอะกะ เพียงคนเดียว

...ยังไม่ตายเหรอ...

ว่ายังไงนะ...!?

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

...ให้ตายสิ!!

หนอย!!

..ฆาตกร...!?

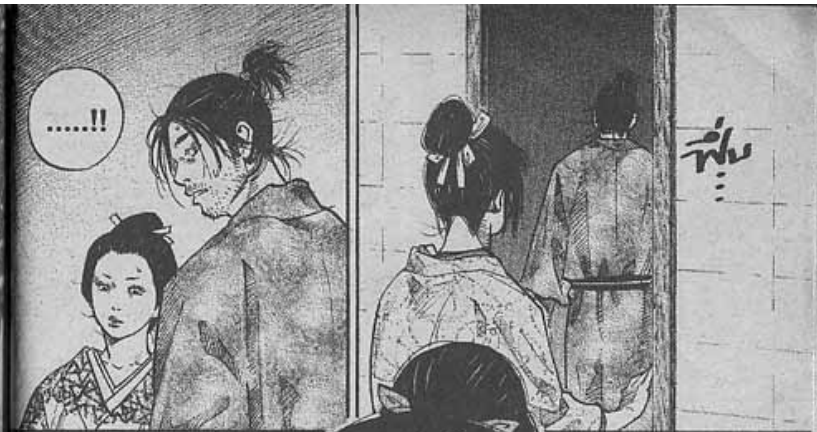
ซินให้ที่ช้อนกับฆาตกรเดี่ยวพวกข้าก็พลอยแยะไปด้วย!!

เอ็งออกไปแล้วไม่ใช่หรอ!!

อ้อ?

พูดอะไรซู่ๆ!!

ไอ้บ้า!!

ทำไมต้อง
คุยเรื่อง
อย่างนี้
ด้วย...!!

ทำไมถึง
ถึงไฉน
ไปได้...

พระหาคัน
ไม่มีเกิด
อย่างนี้หรอก
...

...ว่า
อะไร
นะ?

ถ้าสู้กัน
ข้าฟันเอ็ง
ได้สบายๆ

ถ้าเป็น
อย่างนี้...

.....!!

นี่ถึง

ฮึบ

เอ็งนี่ถึง
แต่ไอ้ฮึบ
แหละ?

.....

เป็นคนที่
ไม่ได้เรื่อง
นะสิ

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า!!

ไม่ได้เจอเอ็ง
ตั้งนาน เป็นคน
ขึ้นมาบ้างแล้วนี่
ทาเคโงะ

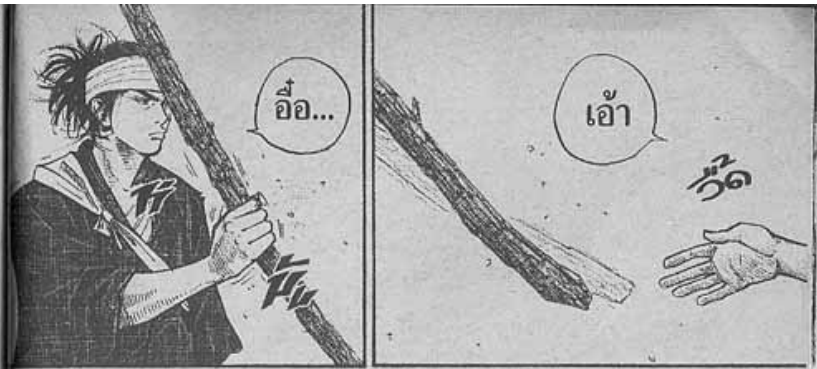
และ
อยาก
เจอ

ทั้ง
นี่ถึง
...

ตอนที่ 35 พระวัดพะวง

อ้อ?

ข้าไม่ใช่
ทาเคโงะที่
อายุ 17
แล้ว

นี่กว่าข้า
จะตายได้
เพราะเศษไม้
นี่แหละ

เรื่องของ
โอซึกุ
นะ...

.....

...

...

หือ?

ว่าไง....
มาลองควล
กันซักตั้ง
มัย

อย่า
ตีกว่า

.....

ดูซิว่าจะ
ชนะข้า
ได้มัย?

.....

เข้า
มา
เลย

.....

พูดอะไร
ออกมา
?

ก็าก
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า
!!

ถ้าเขาจริง
เองตายไป
แล้วมั่ง

นี่ข้า
เป็นอะไร
ไป?

ฮะ?

เฮ้ย
เอ็งจะไปไหน
ทาเคโซ...

เพื่อที่
จะชนะ...
เพื่อที่จะมี
ชีวิตอยู่
ต้องไม่เลือก
วิธีการ

นี่ก็เป็น
ยุทธวิธี
หนึ่ง

ไม่...
ไม่ได้
ซึโง

ไอ้ซี...

หือ?

ล้มไอ้ลูกกระจอก
ของโยชิโงกะ
ไปไม่กี่คน

เพียงแค่
4 ปี
กับการที่ฝึก
แบบมั่ว ๆ

มั่วแต่
คิดเรื่อง
ไอ้ซีอู

ข้าเป็น
อะไรไป?

ไอ้โง
!!

แต่ก็มีชีวิตรอด
จากเงื้อมมือของ
เด็นซึโร่ซึ่งยากได้
ทำให้เรากำแพง
ขนาดนี้เสียหาย
อะนะ?!

อ๋อนแอ
เหลือเกิน
!!

แต่ว่า...
เราช่างอ่อนแอ
อะไรเช่นนี้
...!!

นี่ดินะ
ที่เป็นไม้
หุ ๆ

แล้วก็
เป็นข้า

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

.....

จะให้มัน
เห็นกูใน
สภาพนี้
ไม่ได้

กูไป
เจอหน้า
ทาเคโตะ
ไม่ได้
จริง ๆ

ทำไม
ในตอนนั้น
กูไม่กลับ
ไปหาไอซึอู
...!!

ทำไม
ถึง
ไอซึอูไป

ทาเค
โตะ...

มา
ตลอด...

อาเคมิ
นี่เองคิด
ถึง...

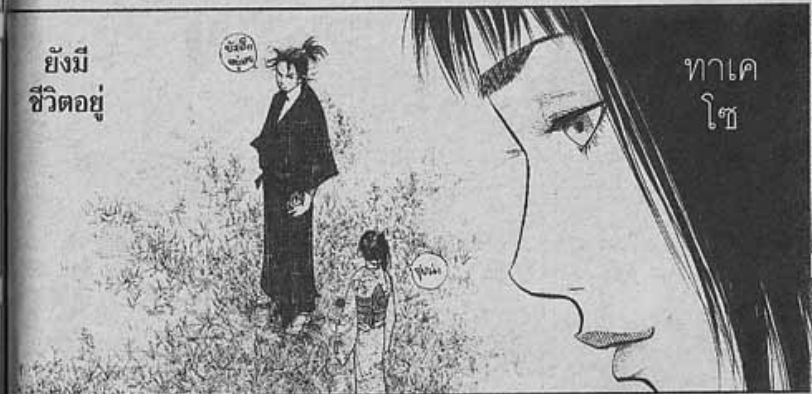

กูจะไป
ที่ไหน
ดี

ทุกคนที่
มียาโมโตะ
สบายดี
มั๊ย...

ไอซึอู...
แม่...
อาคน
ที่คางาระ...

ยังมี
ชีวิตอยู่

ทาเค
โตะ

อยาก
กลับไป
ที่
มียาโมโตะ
....!!

เหมือน
หม~

ถูก
ทิ้ง
...

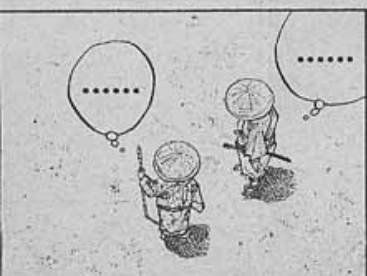

จากเกียวโต
ซะแล้ว
มั่ง...

นี่สงสัย
คงต้อง
ย้ายออก

เฮ้อ ดันไปเก็บ
ไอตัวขามาจาก
เซคิงฮาระ
ซะได้

ชีวิตข้า
ทั้งชีวิต
เพื่อดาบ

เอ็งก็น่าจะพา
มาด้วยซะ
ทีสินะเรื่อง

ถ้าไอซึ
ขัดขวางการฝึก
ดาบของเอ็ง
ไม่ว่าจะอยู่ด้วย
หรือไม่อยู่

เอ็งชอบ
ไอซึ
อะ

เฮอะ

ถ้าจิตใจ
พะวัก
พะวน

ยิ่งทำเป็น
ไม่สนใจ
จิตใจยิ่ง
พะวักพะวน

ไอ้ทาเค
โซ!?

ไม่หยุดหัวใจ
ไว้ที่ใด
ที่หนึ่ง

แต่ถ้า
จะดู
ต้องดู
ทั้งหมด

นี่แหละ...
ที่เขาเรียกว่า
ดูอย่างแท้จริง

ไม่ต้อง
แล้ว

พูด
เรื่องอื่นไป
ซะนี่
เอ็งจะปรึกษา
เรื่องไอซึ
ไม่ใช่เวอะ

มาคาฮาชิ
หนีไปแล้ว

ไม่เกี่ยว
แล้ว

เดิมทียัยนั้น
เป็นของ
มาคาฮาชิ
มัน

แต่ถ้า
จะดู

ต้องดู
ทั้งหมด
...

ถ้ามีแต่
สนใจ
ใบไม้
เอ็งจะไม่
เห็นต้นไม้

ถ้าเอ็งมีแต่
สนใจต้นไม้
เอ็งก็จะ
ไม่เห็นป่า

Vagabond

ตอนนี้
โอซึอู

อยู่ที่
ยางยึ

นี่เวอะ
พระ

ผู้ขาย
กับ
ผู้หญิง...
แยก
จากกัน
มีชีวิตรอยู่
ไม่ได้รอก

ยางยึ

ยังมีน
ยังพะวก
พระวน

มันเป็น
ชะตา

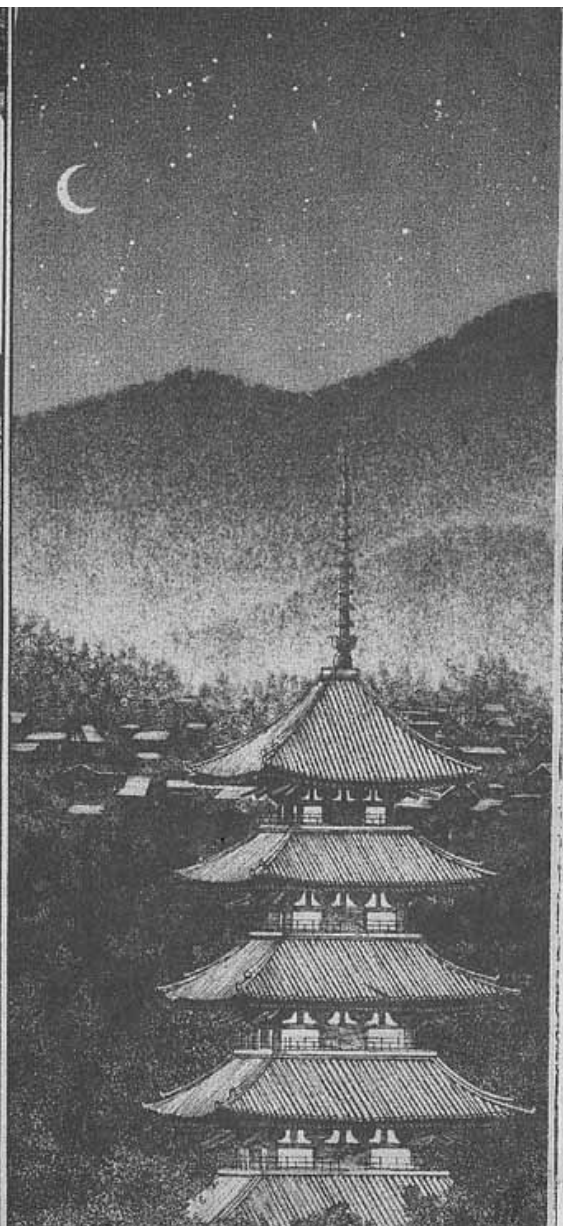

ย้ากกก

ย้าาก้า

ฮ่าากาก

ตอนที่ 36 โฟโซอิน

แต่ใน
ฐานะที่เป็น
นักดาบ

อายุ 17.....
ถูกเรียกว่า
ปีศาจจิ้ง
มีแต่คน
เกลียดชัง

ตอนนั้น
ที่ข้าไม่ได้คิด
เรื่องอื่นเลย
ข้าเก่งกว่าตอนนี้
มากนัก.....

โอ้ว

โอ้ว

กิเลส
เธอ?

กิเลส
นี่.....

เป็นตัว
นั้นทอนวิชา
ดาบของเรา

พอรู้สึกตัวที่ไร
ก็คิดแต่เรื่อง
ไอซึอ

เป็นเพราะเอ็ง
ฝืนกดความรู้สึก
เอาไว้ จึงแสดง
ออกมาในแบบที่
ผิดเพี้ยนไป

นั่นไม่ใช่กิเลส
แต่เป็นเรื่อง
ธรรมชาติ

.....

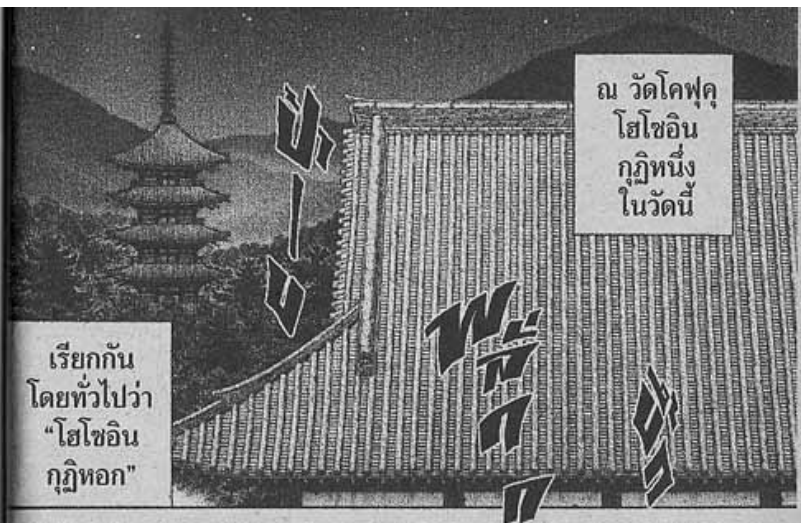
ความหลง
ของข้า
ต่างหาก

ไม่ซ่าย
!!

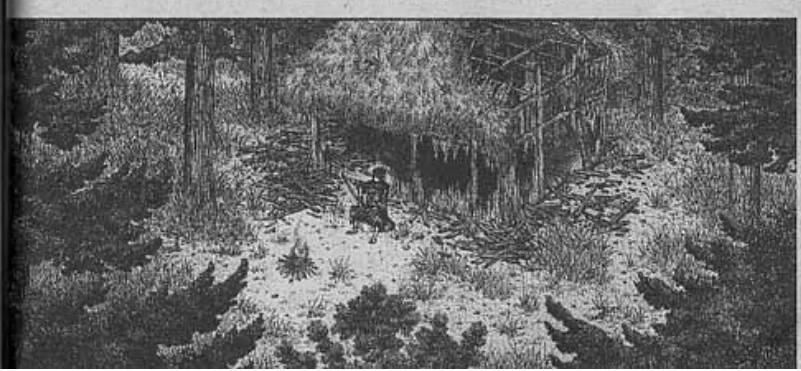
อ๊ะ

ไอซึอเป็น
ตัวช่วย
เธอ?

ณ วัดโคฟุคุ
โฮโซอิน
กุฏิหนึ่ง
ในวัดนี้

เรียกกัน
โดยทั่วไปว่า
“โฮโซอิน
กุฏิหอก”

ยอมรับ
ใน
ตัวเอง

ยอมรับ
ซะเถอะ

การฝึกตน
เริ่มจาก
ตรงนั้น

ด้วย
สองแขน
นี้

อยาก
กอด
โอซึอุ

อยาก
เจอ

คนที่ชอบ
แกล้งข้า
ก็คือมุซาชิ

แล้ววิ่งเข้า
หาการต่อสู้
นั่นก็คือ
มุซาชิ

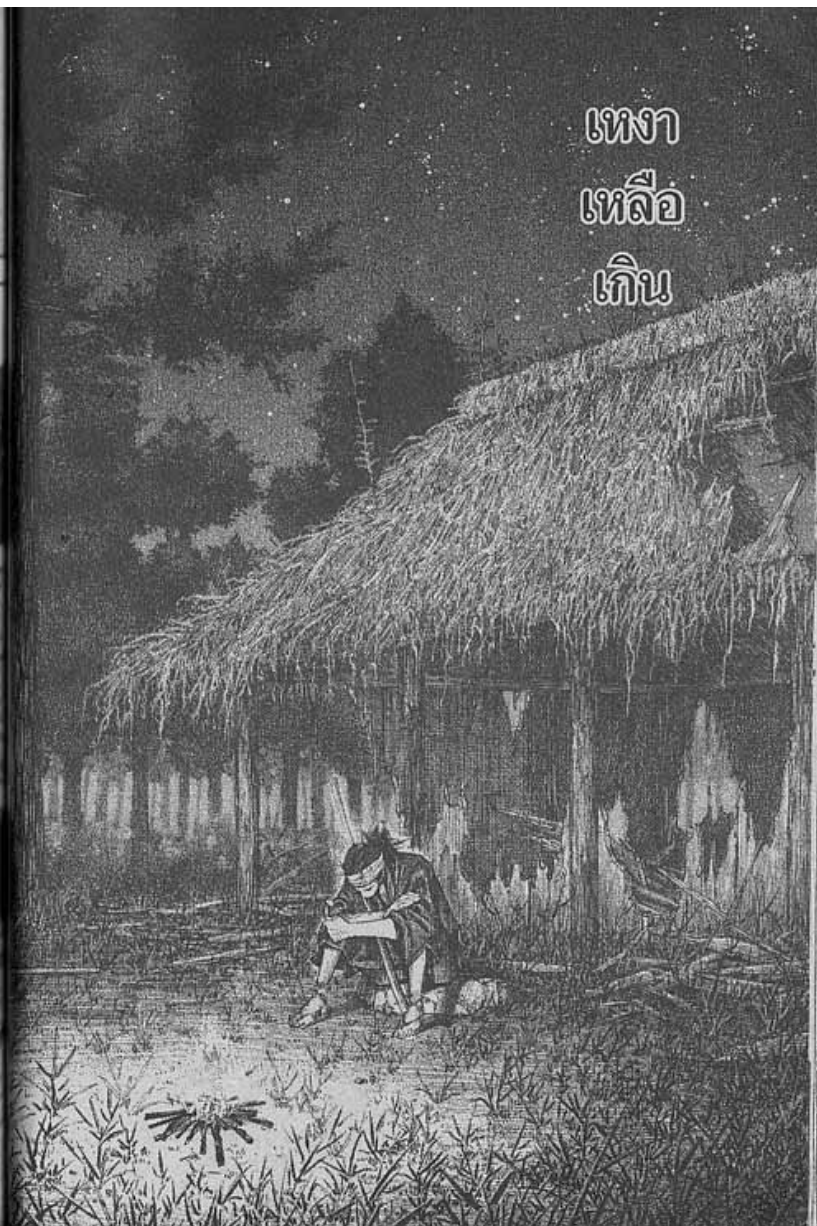
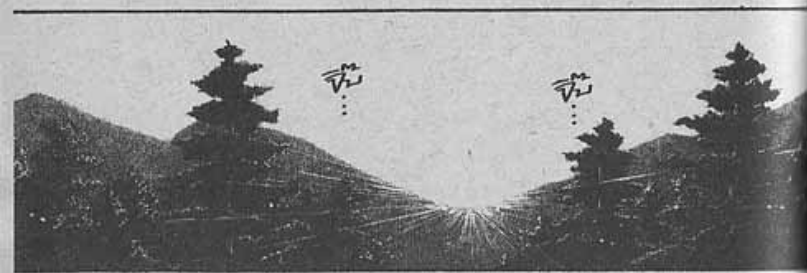
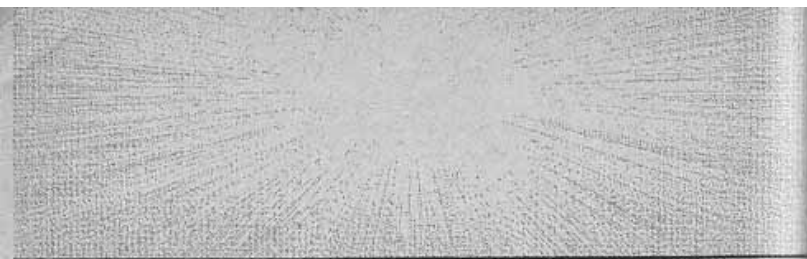
เพื่อศึกษา
วิถีแห่ง
ดาบ

คนที่เฝ้าแต่ฝัน
ถึงโอซึอุ
แล้วอารมณ์ไม่ดี
ก็คือมุซาชิ

ทั้งหมด
รวมกันแล้ว
คือเอ็ง

อย่างนั้น
แหละ
ดีแล้ว

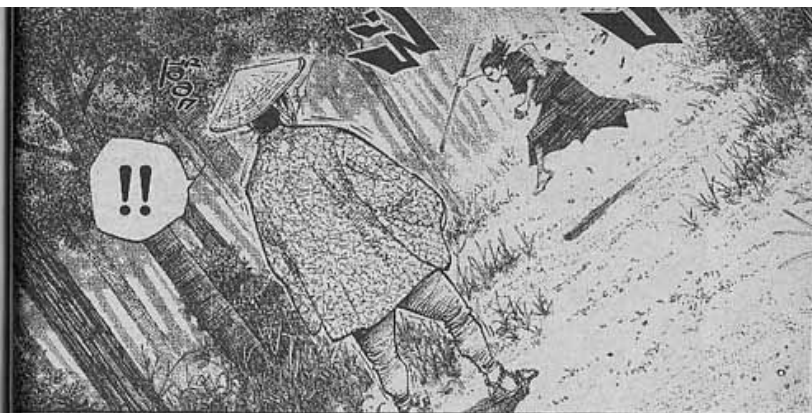
เหงา
เหลือ
เกิน

ข้า
เป็นหนึ่งใน
ในปรุพี !!

ปะรี !!

!!

ยิ่ง
แข็งแกร่ง
มากเท่าไร
ยิ่งดี!!

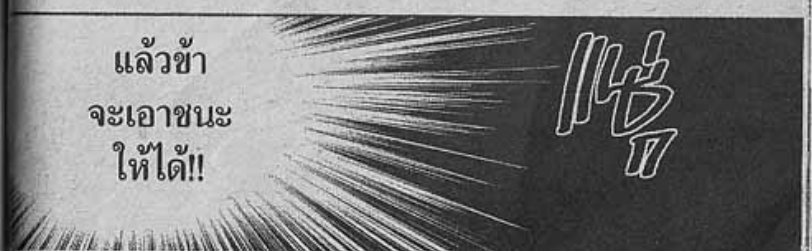
อยาก
ต่อสู้!!

ปะรี !!

ปะรี !!

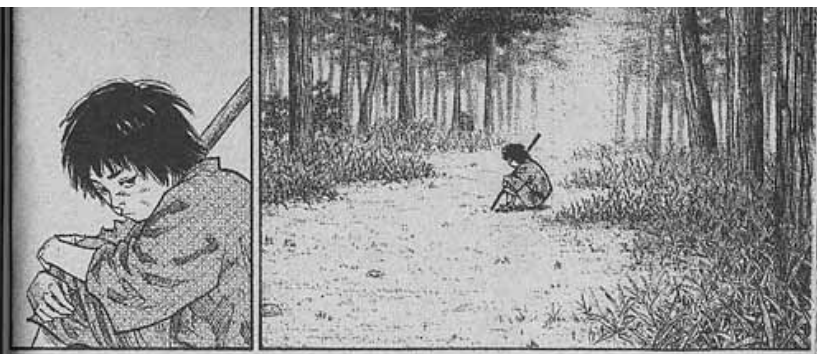
ปะรี !!

อยากต่อสู้
กับคนที่
แข็งแกร่ง!!

แล้วข้า
จะเอาชนะ
ให้ได้!!

ปะรี !!

อยากมีชีวิต
อยู่เพื่อ
ผู้หญิงคนนั้น

เอ

แต่
ว่า
ช้า.....

เรามา
แข่งแกร่งขึ้น
ด้วยกัน

ท่าน
มียาโม
โต๊ะ.....

ขอ
ช้าเป็น
ได้มั๊ย?

.....

ทั้งช้าและ
เค้าน่าไม่มีที่
ที่จะไป

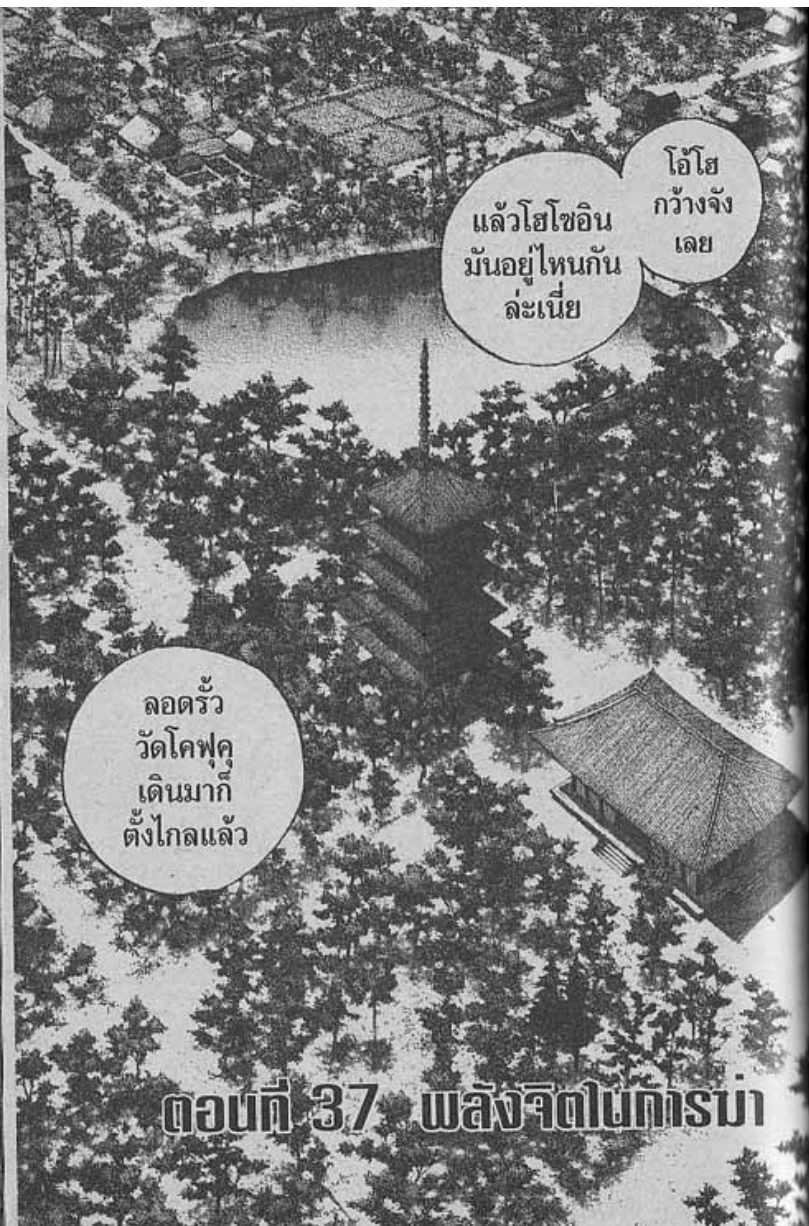

ช้ารัก
ผู้หญิง
อยู่คนนึง

ใจหาไร
.....

Vagabond

ไอโฮ
กว้างจัง
เลย

แล้วไอโฮอิน
มันอยู่ไหนกัน
ล่ะเนี่ย

ลอร์ดรั้ว
วัดโคฟุคุ
เดินมาก
ตั้งไกลแล้ว

ตอนที่ 37 พลังจิตในตำนาน

また涙か...

สงกะล้าย
หลวงตา
จะหุดึง

เฮ้

เอ๊ะ?

นี่ที่ไหน
กันทว่า?

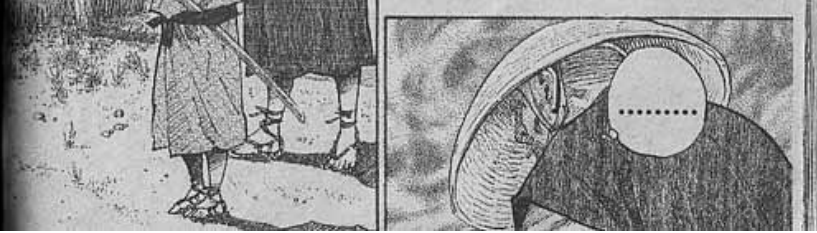
ลองถาม
คูตีกว่า

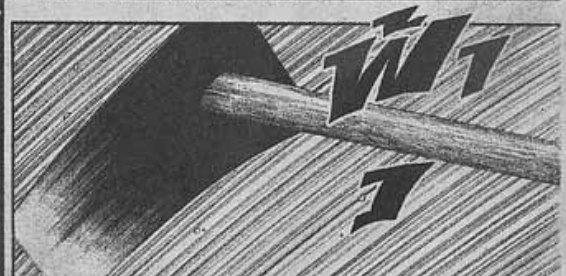
หลวงตา

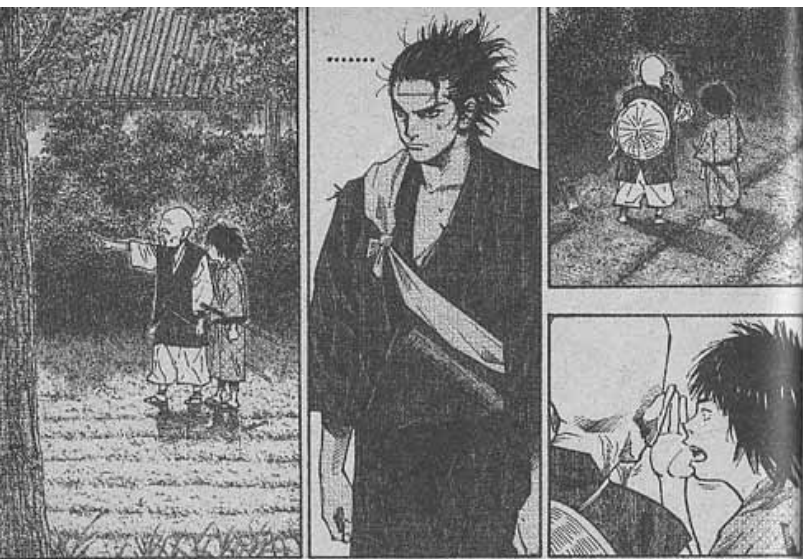
โฮโซอิน
อยู่ที่ไหน
จ้ะ?

โฮโซอิน

.....

แต่ว่า
เราเห็น
จริงๆ
นี่นา.....

ภาพ
ลวงตา
รี...?

พลังจิต
ในการทำ
เมื่อก็.....
มันอะไร
กัน

?

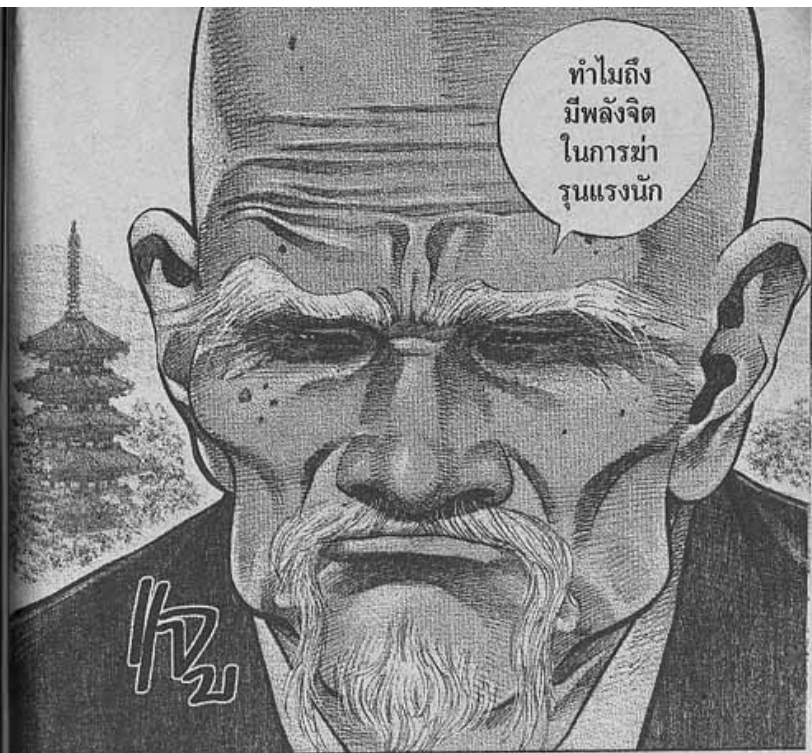
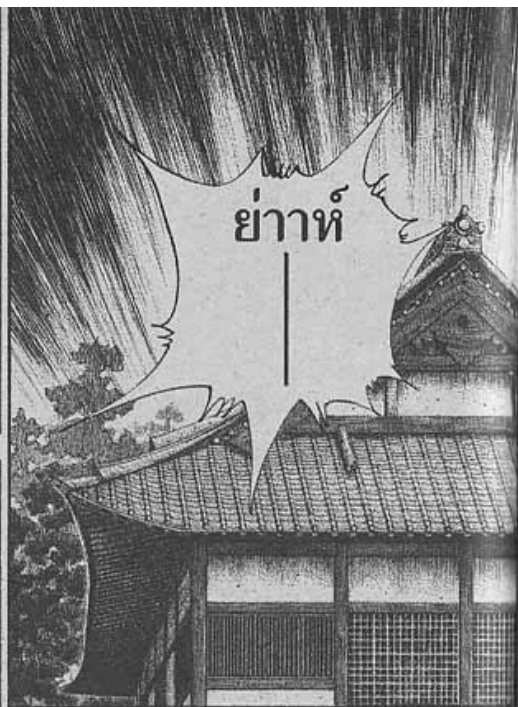
มีอะไร
เธอ
อาจารย์

ยังหนุ่มแน่น
อยู่เลย
เน้อ.....

เฮ้
หลวงตา
ครับ

ทำไมถึง
มีพลังจิต
ในการฆ่า
รุนแรงนัก

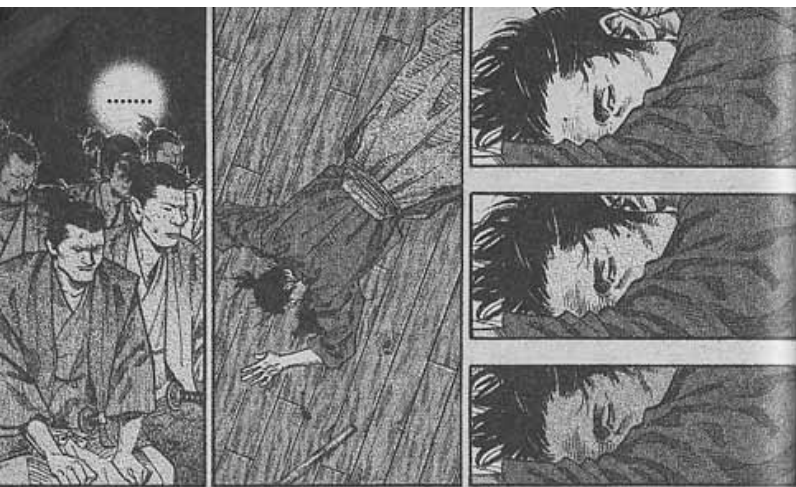
อย่าหึ

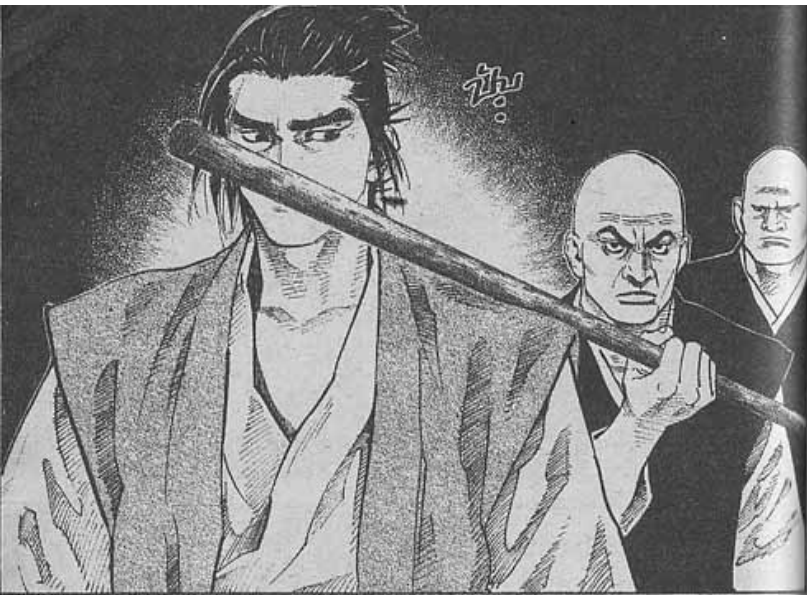
KUN

เอะ
อีก.....

อ๊ะ.....?

คิดจะ
ฆ่าพระแก้ว
เราอะ?

ล้อเล่น
นิดนึง
น่า

หึ หึ
หึ

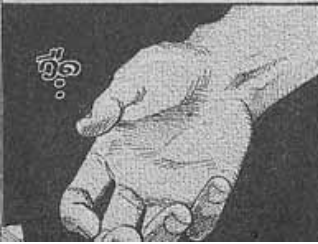
หือ?

เห็นพูด
เลยลองพูด
มั่ง สนุกดี

ไอ้
หนุ่ม

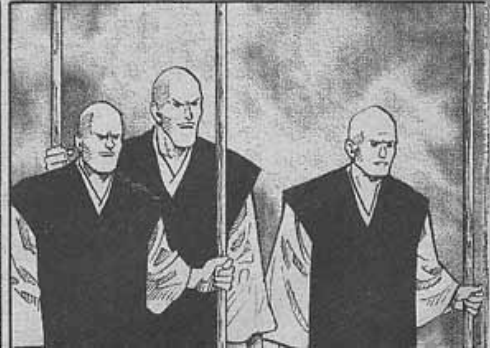
ดูท่าทางแล้ว
เอ็งไม่ใช่คนที่
ไม่รู้จัก
โฮโซอิน

แต่ก็ยัง
ทำท่าฮึกเหิม
ขนาดนั้นเดินเข้ามา
โนโฮโซอิน แสดงว่า
เอ็งมีฝีมือเหมือนกัน
หรือไม่เอ็งก็.....

.....

ไม่อยู่
ที่นี่....

มันเอียงไปข้างขวา อยู่ตะหาก

!!

หัดสั้นๆ เชียวนะ

เป็นคนที่แสดงละครเก่งเป็นบ้า

ท่านอะกน!!

.....
!!
แก...!!
ไอ้คนถ่อย!!

.....

มันไม่รู้... ไม่ตายดีแน่
ไม่กลัวอะไรเลย เรอะ

ไม่บอกกันซะก่อนว่าแสดงละคร

ถ้าเอ็งร้องให้ ก็มกราบขอโทษ พวกข้าจะปล่อยกลับไป!!

อ๊า อ๊า อ๊า อ๊า อ๊า อ๊า

ก๊าก ฮ่าฮ่าฮ่า ฮ่า!!

แล้ว ไอ้ตรงนี้ นะ

ไอ้ชานี้นะ คนชอบทักว่า หน้าอ่อน...
แต่อายุชาก็คงพอๆ กับเอ็งนะแหละ...

ไอ้หนุ่มรี...
พระอะไร หยาบคาย...

ตาบจริง...!?

อ้าว ใช้ไม่ได้ เรอะ?

อะไรก็ได้ มาเลย!!

ต้อง งัด

ย่ำเท้า

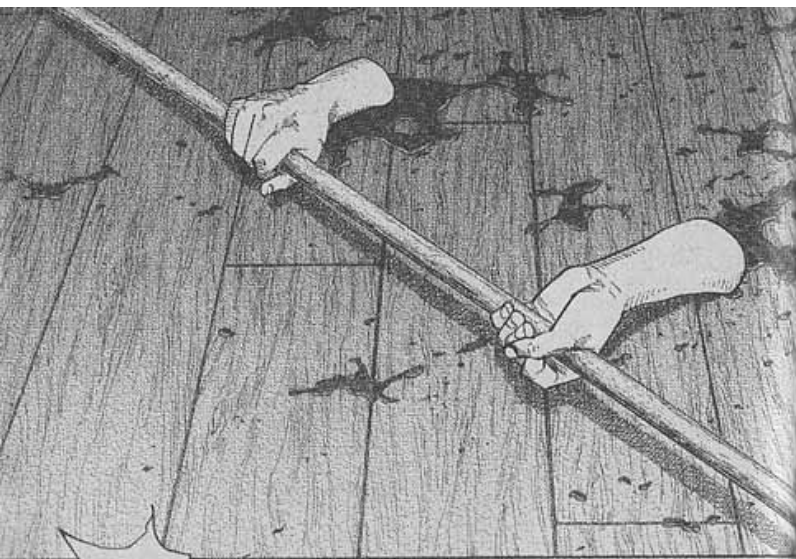

อืม....

ก็ได้ เพราะข้า ก็เอื่อมการ เดินทางเต็มที่

Vagabond

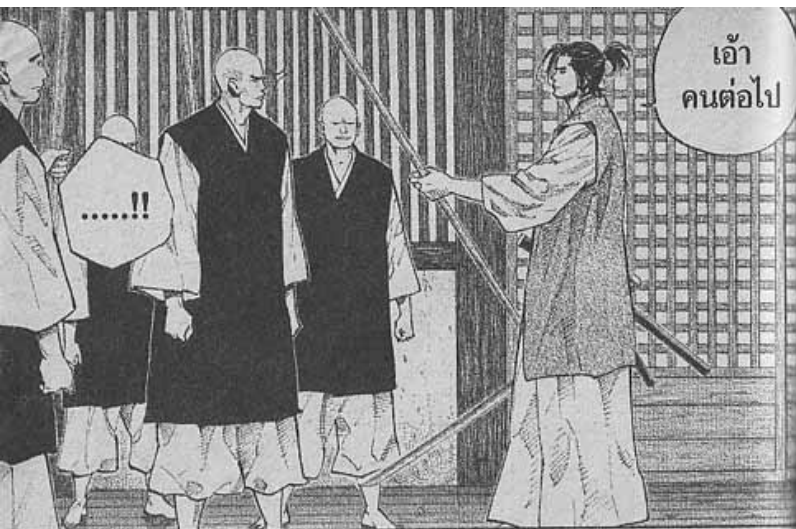

ตอนที่
38
ฝ่ามือดำ

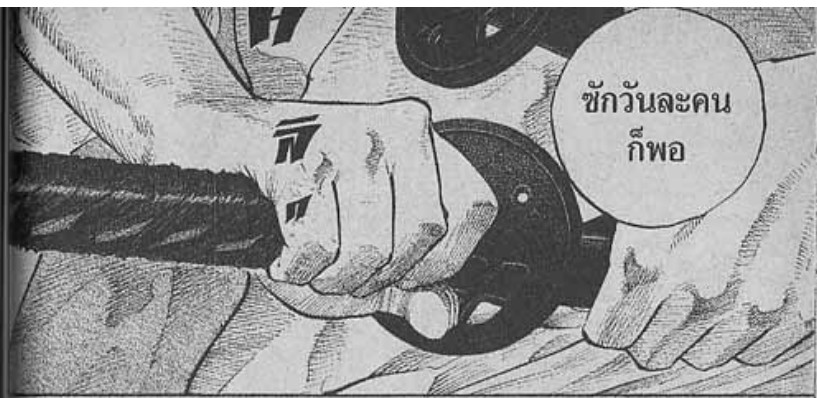

แล้ว
เจอกัน

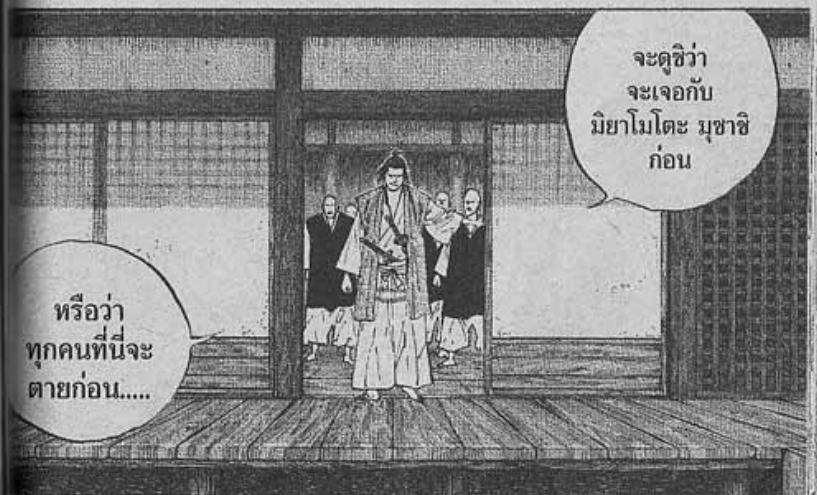
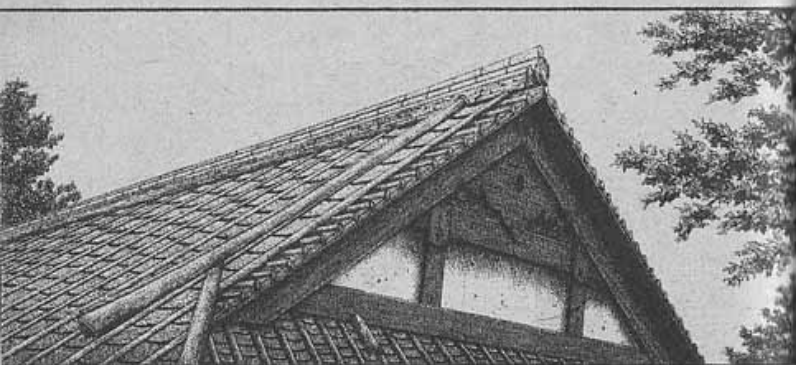
ถ้า
มียาโมโตะ
มาเร็ว ๆ
ก็ดีเนาะ

ซักวันละคน
ก็พอ

พรุ่งนี้
จะมาอีก

จะดีกว่า
จะเจอกับ
มียาโมโตะ มุซาชิ
ก่อน

หรือว่า
ทุกคนที่นี่จะ
ตายก่อน.....

พลังจิต
ฆ่ารุนแรง
เหลือเกิน

ที่หลวง
ตาพูด
เมื่อก็.....

ซ้ำว่า
กลับกัน
มากกว่า

นี่ก็จะ
ถูกฆ่าตาย
ซะแล้ว

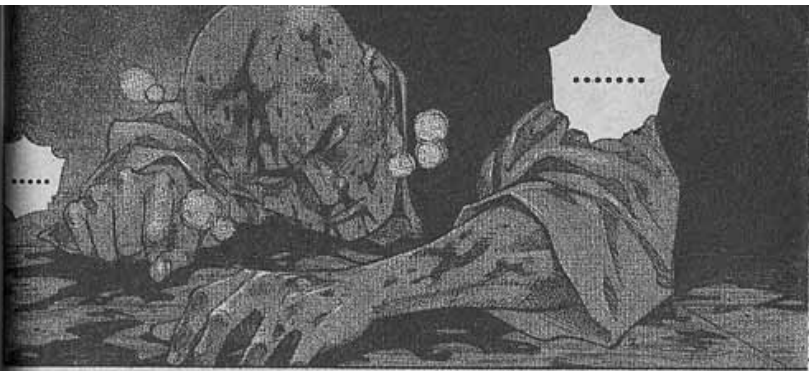
ทำไมเองมี
พลังจิตในการต่อสู้
สูงขนาดนั้น...
แต่คนหนุ่ม ๆ
ก็ยังมีแหละ

อืม

แม้แต่ตอนนี้
ซึกิยังเห็น
เหมือนว่า
จอบท่านจะมา
ฟันซ้ำ

ซ้ำคิดไป
เองรีใจ?

กิอน
โทจิ

จงไป
ซะ

ที่นี่
ไม่ต้องการ
คนอ่อนแอ

พลังจิต
แบบเพอะพะ
ของเืองนี่
จับจ้อย

ว่าไง
นะ!?

นี่
หลวงตา

มาว่าอาจารย์
ของข้า
ข้าไม่ยอมด้วย

อึก !!

วูบ

วูบ

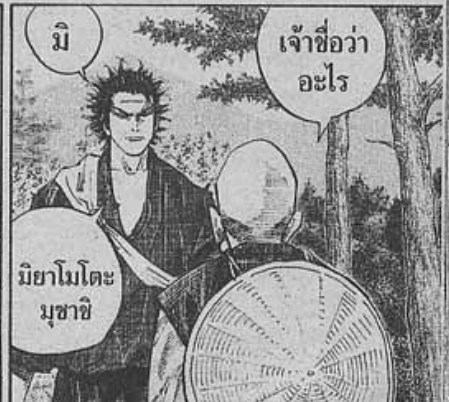

ไอ้เด็ก
อ่อนโลก

วูบ

เอ็งไม่เท่
เลยวะ

มิ

เจ้าชื่อว่า
อะไร

มียาโมโตะ
มุซาชิ

หือ.....

ตี

แต่ๆๆ

อ้อ?

ข้าเมื่อกี้คือเืองตบก่อนหน้า

เืองบอกว่าเหมือนจอบข้าจะเข้าไปทำร้ายใช่มี?

อืม.....

พลังจิตที่เืองว่าไง

พลังจิตนะ

เข้าใจมัย?

คัก

!!

เป็นเพียงศัตรู
ที่เ็งสร้างขึ้น
มาทั้งนั้น

เ็งฆ่าคน
มากี่คน
แล้ว.....

เ็งคงได้แต่
มีชีวิตอยู่
ท่ามกลางพวก
ศัตรูที่มุ่งหมาย
เอาชีวิตละสิ.....

แต่ว่า
นั่นนะ

ข้าหรือว่าคนอื่น
เป็นเพียงกระจก
สะท้อนเงา
เท่านั้นเอง

นั่นมันคือ
พลังจิตของ
เ็งต่างหาก

.....!?

.....

?

?

.....เข้าใจ
รึยัง?

ทำให้คน
ที่เอ็งเจอ
กลายเป็น
ศัตรูไปหมด

พลังจิต
ในการฆ่า
ของเอ็ง

จะฆ่าคน
ไปอีกกี่คน
?

หลวงตานี้
วอนซะ
แล้ว!!

บอกเค้าว่า
โฮโซอิน
อยู่ที่ไหน
เท่านั้นก็สิ้นเรื่อง!!

ฝีมือต่ำ
เน้อ

อย่างนั้นเค้า
ไม่เรียกว่า
แข็งแกร่งดอก

แจบ

อ๊ะ
ทางนี้

จะถึง
แล้ว

พูดเรื่องอะไร
ไม่เห็นจะ
เข้าใจ

.....

โฮโซอิน
กุฎิหอก
...

ชักคืบแต่
ขึ้นมา
แล้วดี

เดี๋ยวเกิด
อาจารย์ข้า
โมโหขึ้นมา
แทงเอาไม่รู้
ด้วย

.....!!

Vagabond

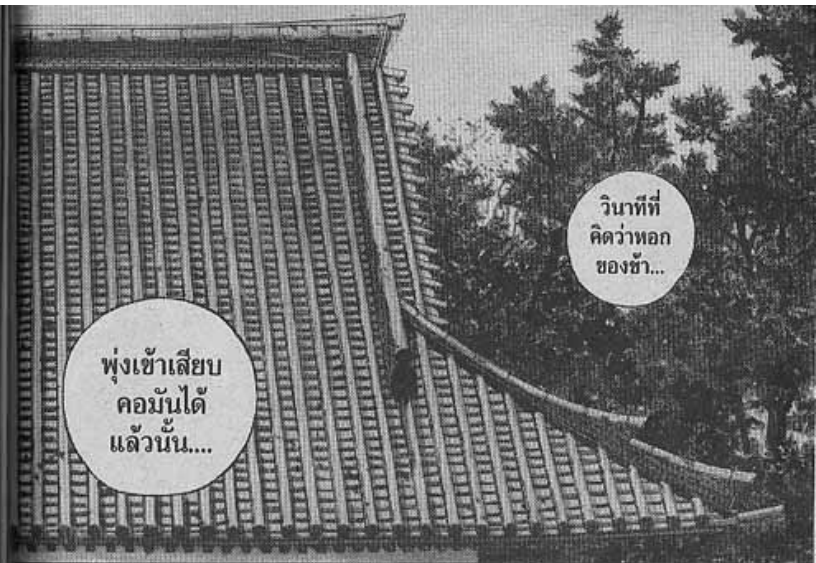
ตอนที่ 39 อิบซุบ

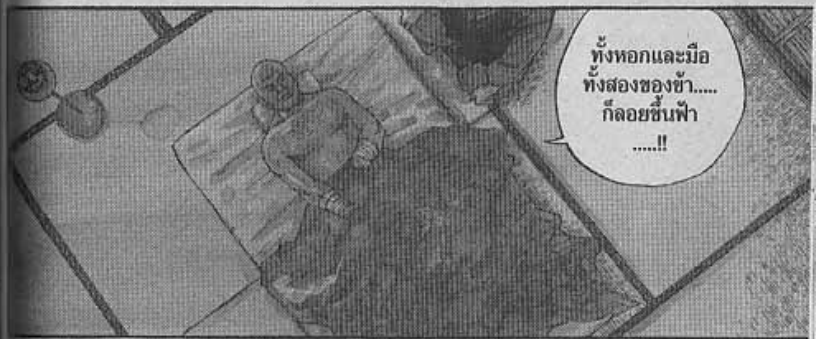
แล้วไง
?

.....!!

วันที่ที่
คิดว่าหอก
ของข้า...

พุ่งเข้าเสียบ
คอมันได้
แล้วนั้น...

ทั้งหอกและมือ
ทั้งสองของข้า.....
ก็ลอยขึ้นฟ้า
.....!!

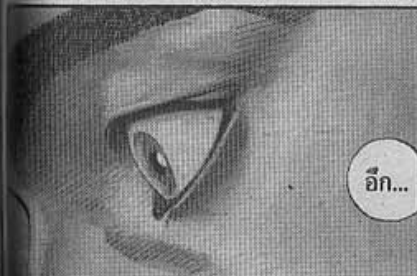
อะกน
!!

ท่านอะกน
บอกว่า...
จะเป็นคน
จัดการมันเอง

งั้นเรอะ
!!

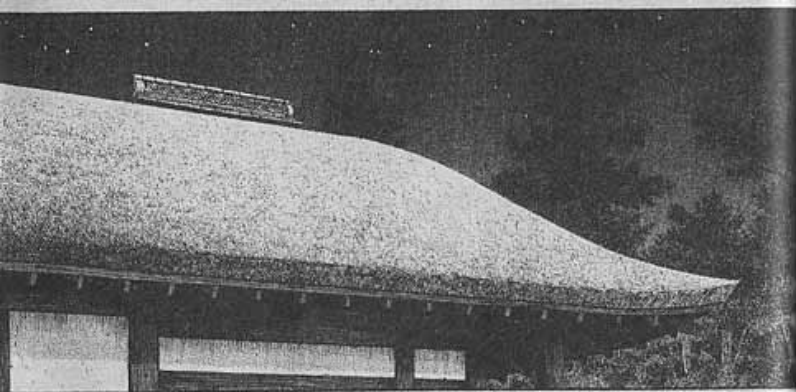
ตั้งแต่นั้น...
ข้าก็ไม่เห็น...
ข้าไม่เห็นดาบของ
มันเลยว่าตัด
ไปทางไหน.....

อีก...

ฮือ...

เจ้ากอน
โทจិនะ
!!

ให้เข้าเป็น
คนจัดการ
.....!!

ฮือ
.....!?

ไม่
เข้าใจ!!

หือ?

หลวงตา
พูดว่า

"ไม่
แข็งแกร่ง"
ใช่ไหม

ใจ
ใจ

หมาย
ความว่า
ยังไง?

ฮือ

คิดว่า
แข็งแกร่ง
แล้วหรือ?

...แล้ว
ตัวของ
เอ็ง

ก็
เอือ...

.....!!

บางที
ก็รู้สึกว้าแคง
เหลือเกิน

บางที
ก็รู้สึกว้า
มีคนแคงกว่าข้า
มากมาย

ข้าไม่รู้
เหมือนกันว่า
ฝีมือข้า
ขนาดไหน

หญิงกับจะ
รู้ลึวงลึก
เข้าไปถึง
กันบ้าง
ของจิตใจ

จะซ่อน
อะไรไว้
ไม่ได้เลย

ถ้าถูกจ้อง
ด้วยสายตา
นั้น

หลวงตา
คนนี้
ไม่ใช่
ธรรมดา
.....!!

เพราะข้า
เรียนวิชาต่าง ๆ
ด้วยตนเอง.....

ข้าเองก็
ไม่รู้
เหมือนกัน

เฮอะ !!

ข้า
ไม่เก่ง
ก็ไม่เห็นสน

ตอนที่
กำลังว้าย
อยู่ในทะเล

เราไม่รู้หรอก
ว่าทะเลกว้าง
แค่นั้น

ที่สำคัญคือ
การก้าวทีละขั้น
ทีละขั้น เข้าไปใกล้
คนที่เก่งกว่า
ต่างหาก!!

จัดการมันไป
ทีละคน ๆ
แล้วก็จะเก่ง
เองใช้มั้ย!!

อืม

เมื่อนั้นแหละ
เอ็งเป็นคน
เก่งแล้ว

เมื่อใด
ที่เอ็งรู้ว่า
คนเก่งนั้นเป็น
อย่างไร...

ฮึย
...

ตอนที่ซึ่งอยู่
ในโลกแคบ ๆ
แบบเนี่ย
ไม่รู้หรอก

...!!

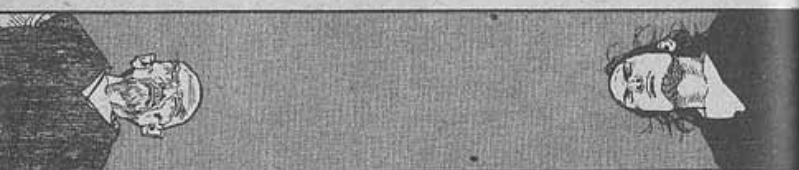
หา?

มาลอง
กันซักตั้ง
มั๊ย?

จะก้าว
ทีละ 3 ชั้นเลย
คอยดูสิ!!

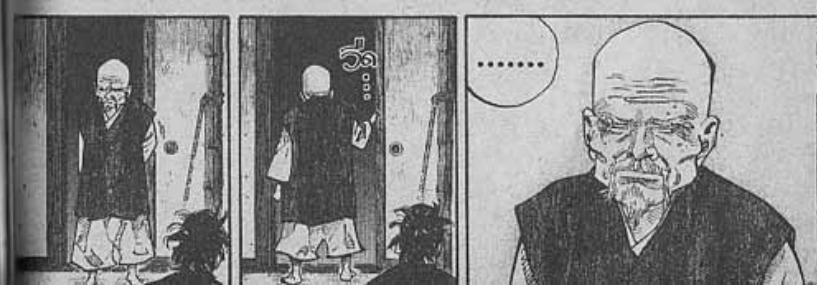
คนที่
เก่งกว่า
!!

ต้องสู้กับ
คนที่
เก่งกว่า
!!

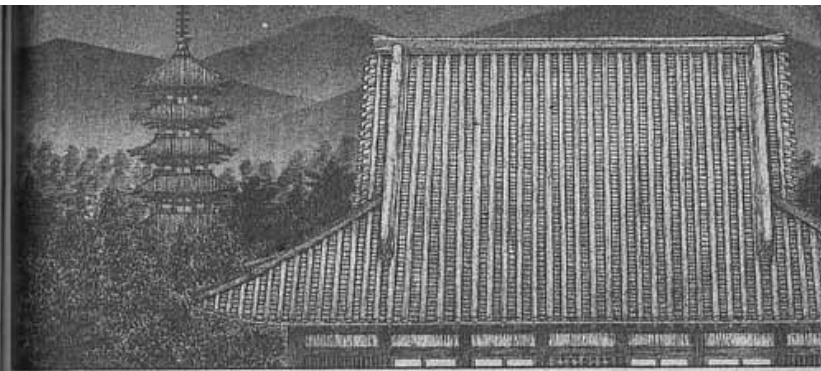
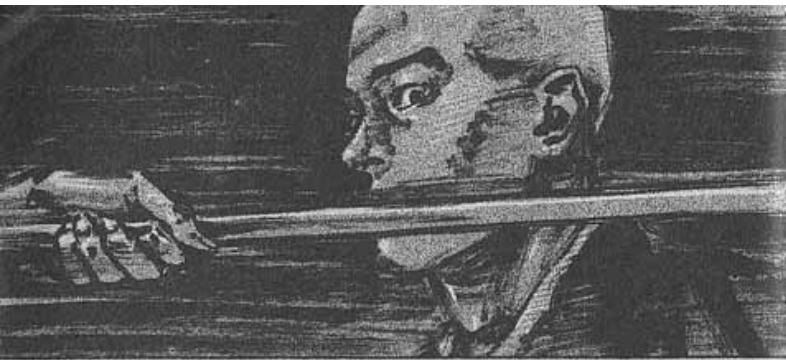

ไม่ได้
อะไรเง
!!

ทำไมพระ
กินเหล้า
ได้ด้วยพะ??

.....

เห็นบอกว่า...
มาถึงนี่เพราะ
อยากเจอกับคน
ที่ชื่อมิยาโมโตะ
มุซาชิ

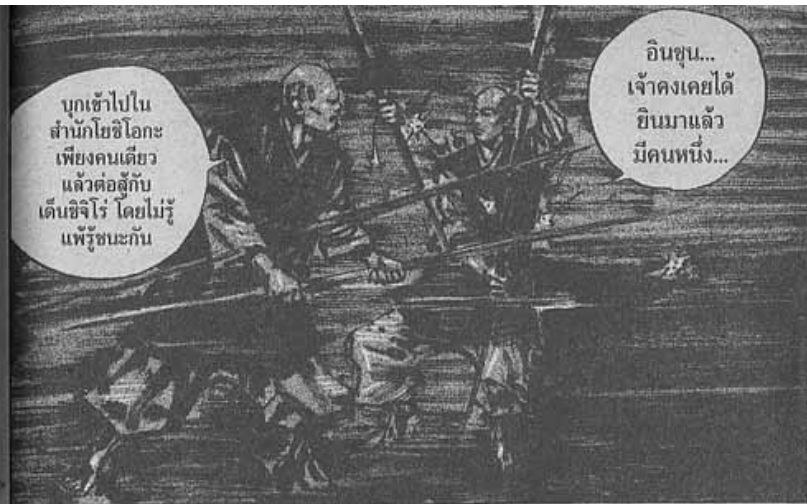
คงเป็น
ซามูไรจาก
เกียวโต
ดูเป็นผู้ดี
ทีเดียว

ชายที่ชื่อ
กอน
โทจิ

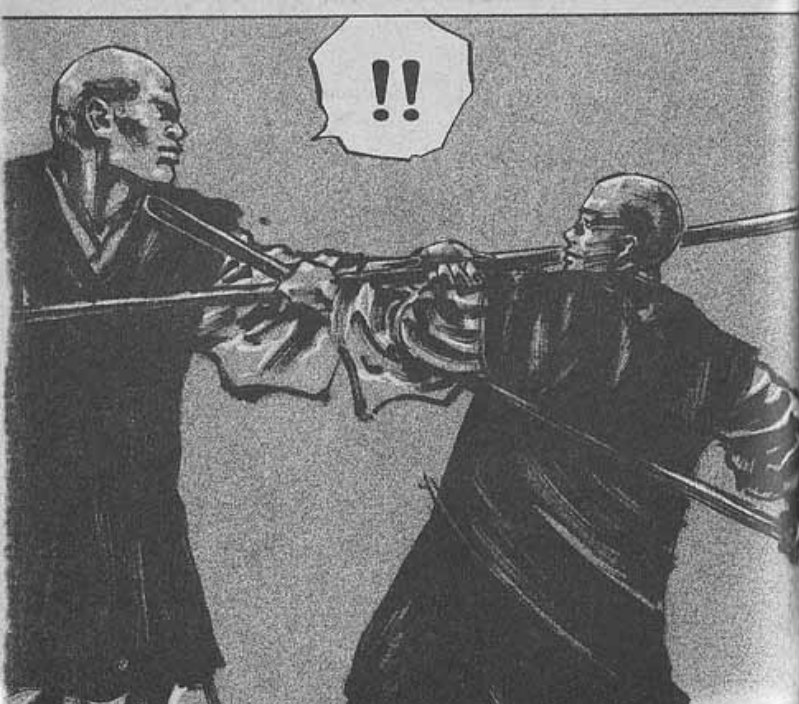

ฝีมือ
ไม่เลว
เลย

บุกเข้าไปใน
สำนักโชชิโอะกะ
เพียงคนเดียว
แล้วต่อสู้กับ
เด็นชิจิโร่ โดยไม่รู้
แพ้รู้ชนะกัน

อินซุน...
เจ้าคงเคยได้
ยินมาแล้ว
มีคนหนึ่ง...

!!

ย่าาาาห์

มุซาชิ
นี่แหละ
!!

เข้าใจว่า
ชื่อ
มียา
โมโตะ...

และ
นักรบจาก
โยชิโอะกะ!!

คนที่ต่อสู้
ต่อสู้กับ
น้องชายของ
เซจуро
!!

อยากสู้กับ
สองคนนี้
เร็ว ๆ จัง
!!

ตอนที่
ยังเล็ก ๆ

เคยได้ยินว่า
มีอาจารย์มวย
โยชิโอะกะ
มาจากเกียวโต

พาลูกชาย
คนโต...
เซจуроมาด้วย

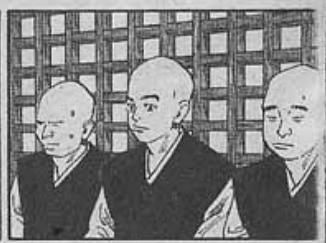
นั่น
กอน โทจิ
ก็คือ

นักรบจาก
โยชิโอะกะ
นี่เอง!!

โยชิ
โอะกะ
เซจуро
!!

ตอนนั้น
เพิ่งรู้เป็น
ครั้งแรก
ว่า

นอกจาก
ซันแล้ว
ก็ยังมีคน
ฝีมือเป็นเลิศ
อยู่อีก!!

จิ้งแอะ...

อือ

หนวกอุ
เพี้ย!!

เรื่องที่เป็น
สังกรรมนะ
ฟังเดิน ๆ แล้ว
มันเหมือนเรื่อง
ธรรมดาเพี้ย!!

เฮอะ
.....!!

ฟี—

อือ
เป็นคนเก่ง
ก่อน

ถึงจะรู้ว่าเก่ง
เป็นอย่างไร
เหอ...แจบ

.....

แล้ว
ถ้า...

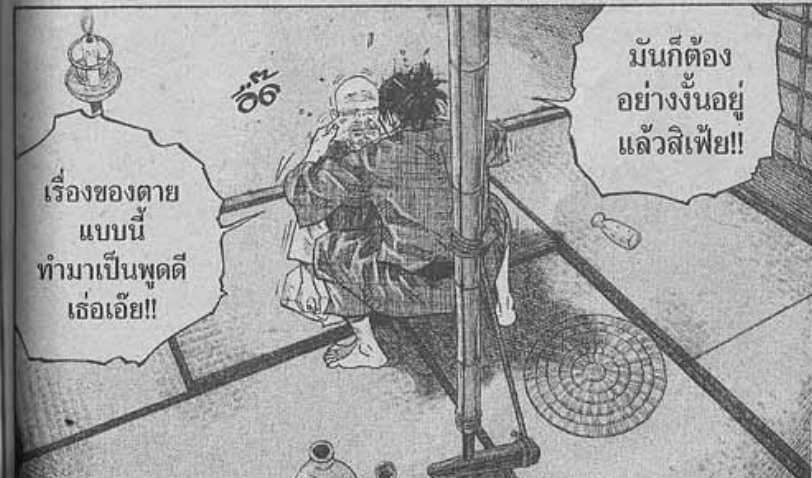
สมมุติว่า
วันนึงเองจะได้รู้
ว่าเก่งจริง ๆ
เป็นยังไง...

ข้าจะอุ้ด
วายางาย
ดี

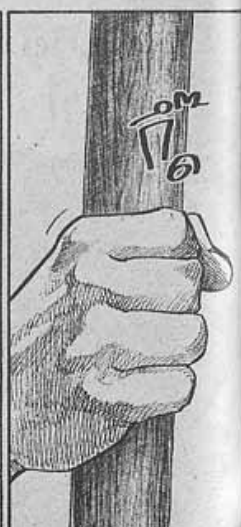
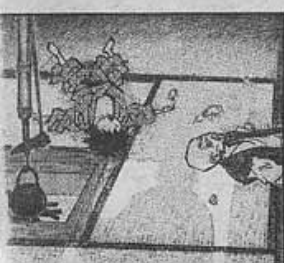
ครอก

อือ

มันก็ต้อง
อย่างงั้นอยู่
แล้วสิเพี้ย!!

เรื่องของตาย
แบบนี้
ทำมาเป็นเหตุดี
เฮ้อเอ๊ย!!

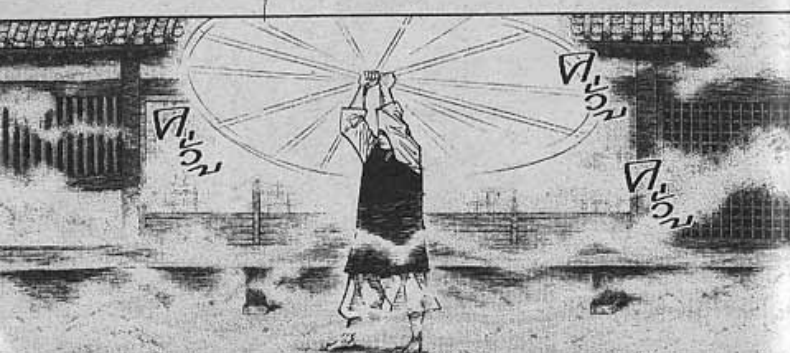
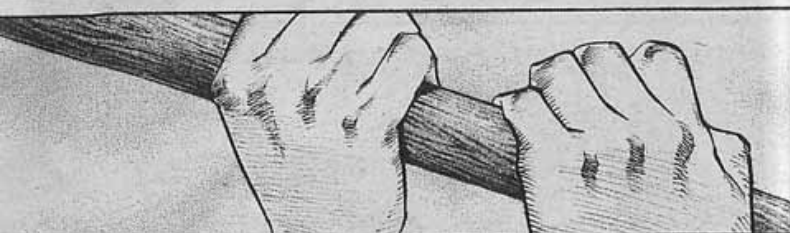
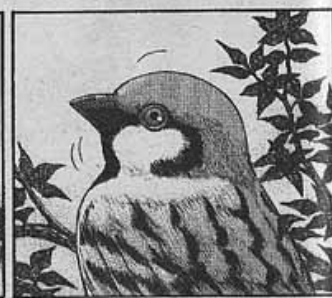
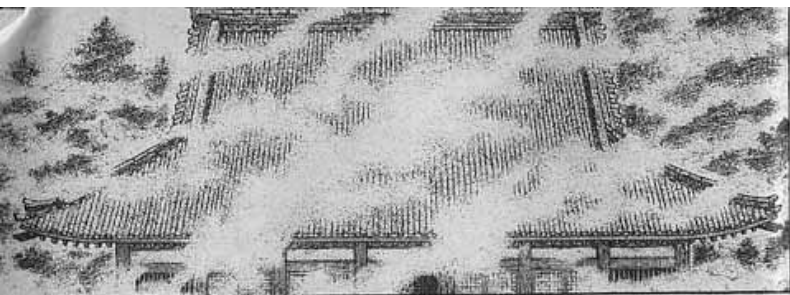

เพราะ
ข้าเก่ง
!!

ข้า
ไม่ตาย
หรอก!!

Vagabond

ศัตรู

.....!!

อ๊ะ...
สมกับ
เป็นคบ
สำนัก
ไฮโซอิน
กฏีทอก

วู้ด

ซัด

ซัด

กอน
โทจิ
รี...?

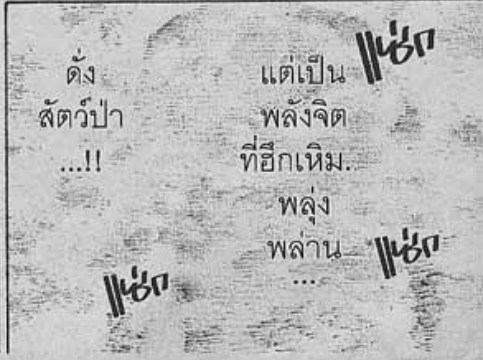

ไม่

ใช่

ซัด

ซัด

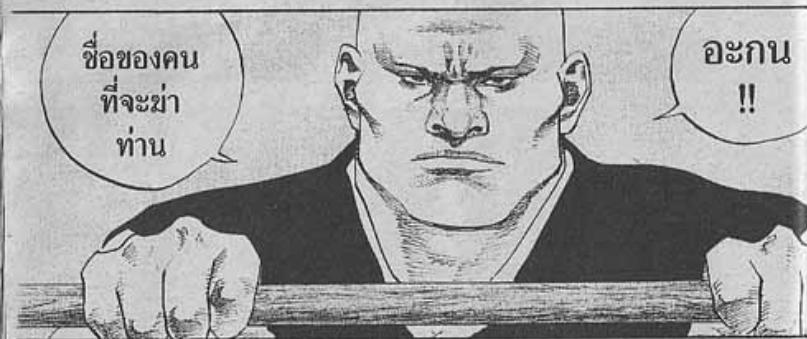
ตั้ง
สัตว์ป่า
...!!

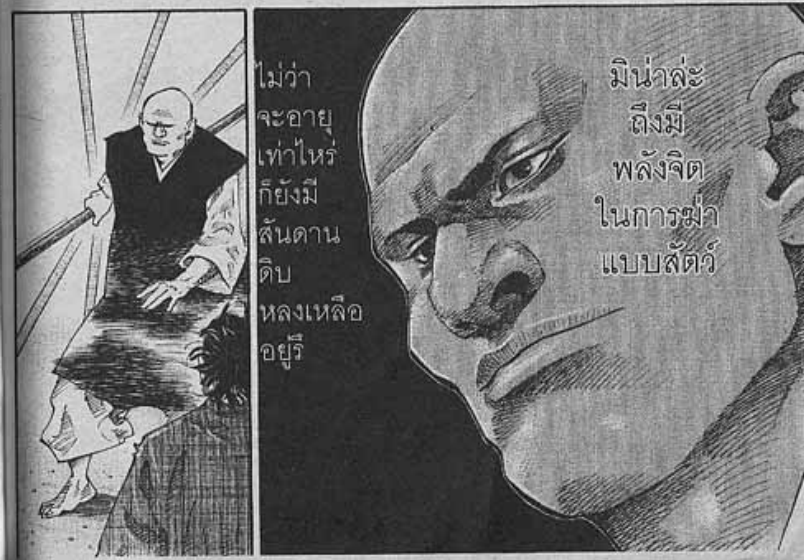
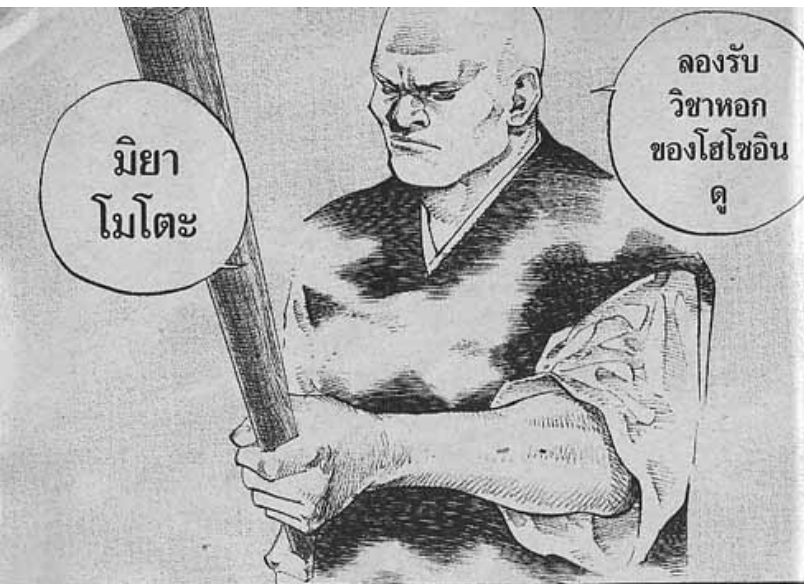
แต่เป็น
พลังจิต
ที่อึกheim.
พลัง
พลาณ
...

ซัด

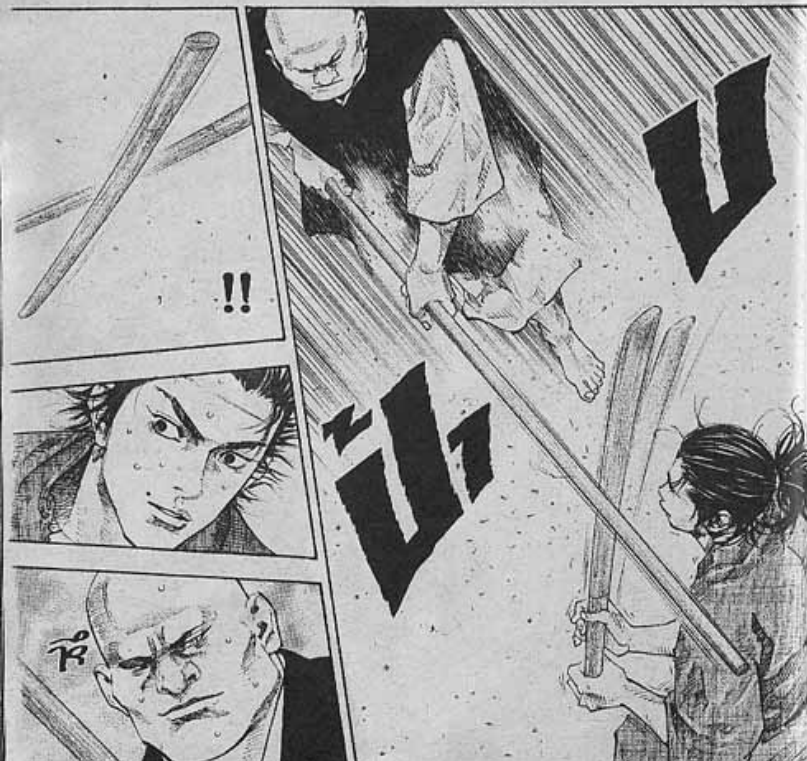
ซัด

ซัด

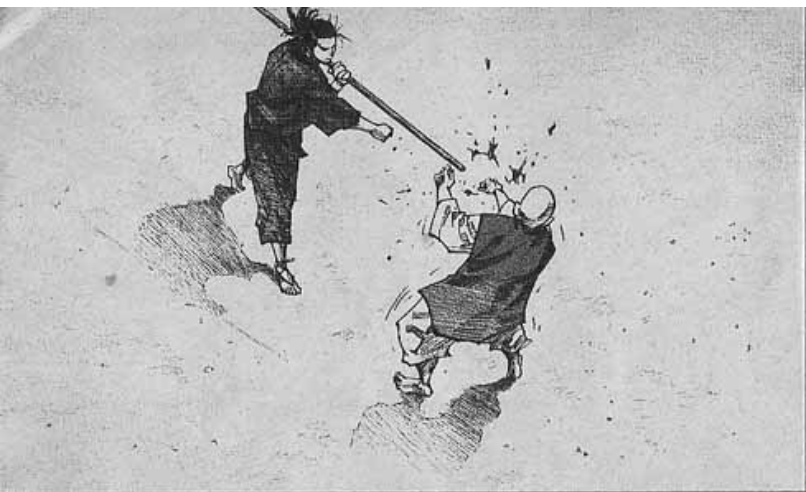

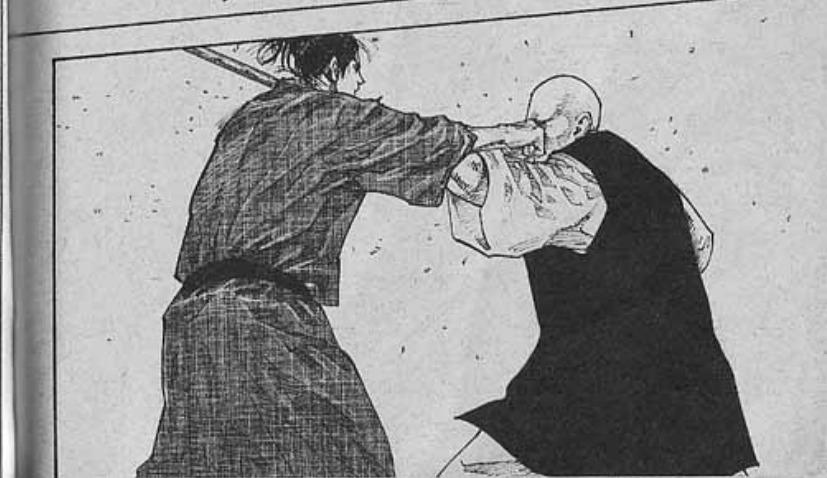

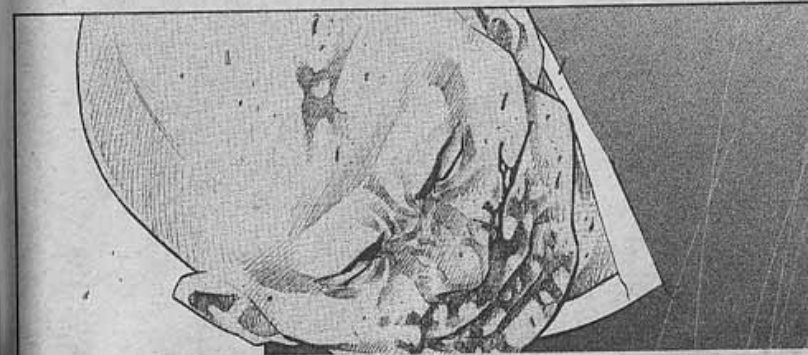
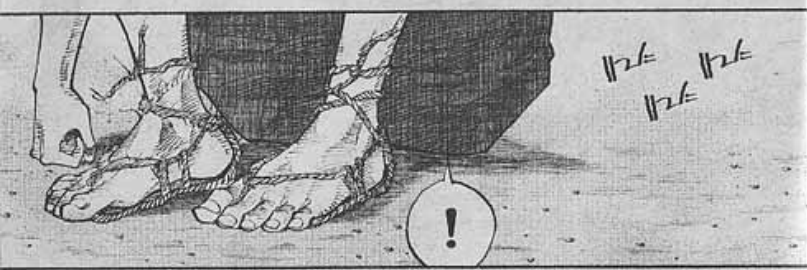

ถูก
มัน
สวน
กลับ
?

ตั้งแต่ที่ดาบไม้ของเราตกลง การเคลื่อนไหวของมันก็อึดลงด้วย

ยอด
จริงๆ

จบเล่ม 4 โปรดติดตามตอนต่อไป